

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2018
(OR. en)

9536/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0199 (COD)**

**FSTR 24
REGIO 32
FC 25
CADREFIN 51
RELEX 482
IA 152
CODEC 901**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 maj 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 374 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 374 final.

Bilaga: COM(2018) 374 final

Strasbourg den 29.5.2018
COM(2018) 374 final

2018/0199 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 2 maj 2018 antog kommissionen ett förslag om nästa fleråriga budgetram för perioden 2021–2027¹.

En förenkling av ramen har fastställts som ett viktigt mål i diskussionsunderlaget om EU:s finanser såväl som genom efterhandsutvärderingen av den nuvarande ramen och det offentliga samrådet om ramen för 2021–2027. Erfarenhetsmässigt har man förstått att de nuvarande reglerna är alltför komplexa och fragmenterade, vilket leder till onödig börda för programansvariga och slutliga stödmottagare.

När det gäller målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) föreslår kommissionen en stor insats för att förenkla samarbetet utanför unionens gränser. Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) skiljer tydligt mellan det territoriella samarbetet mellan medlemsstaterna och ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med länder utanför EU. Territoriellt samarbete mellan medlemsstaterna sker enligt (inre) ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (tredje delen avdelning XVIII om unionens politik och inre åtgärder). Ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med länder utanför EU behandlas i kapitel 2 och utvecklingssamarbete i avdelning III kapitel 3 (samarbete med tredjeländer och humanitärt bistånd) i femte delen av unionens yttre åtgärder, såväl som del fyra om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT).

Det är därför inte rättsligt möjligt att inrätta en enda fond för samarbete inom och utanför EU:s gränser. Genom en stor insats för att förenkla och maximera synergien mellan dem, syftar emellertid förordningarna som styr EU:s framtida yttre finansieringsinstrument,

- IPA III: Instrumentet för stöd inför anslutningen² (nedan kallat *IPA III*)
- NDICI: Instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete³ (nedan kallat *NDICI*) och
- ULT-programmet: Rådets beslut om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna⁴ med upprättande av ett finansieringsinstrument i form av ett program (nedan kallat *ULT-programmet*),

till att upprätta tydliga regler för att överföra en del av sina resurser till Interregprogrammen. Dessa kommer sedan att genomföras främst enligt de regler som har fastställts i förordningen om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder (nedan kallad *förordningen om målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)* eller *ETS/Interregförordningen*). Dessa kommer att genomföras av myndigheter med ansvar för Interregprogram i medlemsstaterna enligt delad förvaltning.

När det gäller IPA III kommer beloppet för bidraget till Interregprogrammen att fastställas enligt artikel 10 i ETS-/Interregförordningen, som kommer att tillämpas för användningen av

¹ COM(2018) 322 final, 2.5.2018.

² Förordning (EU) XXX om inrättande av instrumentet för stöd inför anslutningen (EUT L xx, s. y).

³ Förordning (EU) XXX om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (EUT L xx, s. y).

⁴ Rådets beslut (EU) XXX om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen samt förbindelser mellan Europeiska unionen å ena sidan och Grönland och Konungariket Danmark å andra sidan (EUT L xx, s. y).

bidraget. I förekommande fall kan IPA III också bidra till transnationella och interregionala samarbetsprogram eller åtgärder som upprättas och genomförs enligt ETS-/ Interregförordningen (artikel 5.4 och 5.5 i IPA III-förordningen).

När det gäller NDICI, där åtgärder ska vidtas som är globala, transregionala eller regionala, kan kommissionen – enligt relevanta fleråriga vägledande program eller relevanta handlingsplaner eller åtgärder – besluta att utvidga omfattningen av åtgärder till länder och territorier som inte omfattas av NDICI-förordningen. Syftet är att säkerställa att unionens finansiering är sammanhållen och effektiv eller att främja regionalt eller transregionalt samarbete. Kommissionen kan i synnerhet inbegripa särskild finansiering för att hjälpa partnerländer och regioner att stärka sitt samarbete med de närmaste yttersta randområdena i EU och med utomeuropeiska länder och territorier som omfattas av beslutet om ULT-programmet. För detta ändamål kan NDICI, vid behov och på grundval av ömsesidighet och proportionalitet avseende finansieringsnivåerna från ULT-programmet och/eller ETS-/ Interregförordningen, bidra till åtgärder som genomförs av ett partnerland eller en region eller någon annan enhet enligt denna föreslagna förordning, av ett land, territorium eller någon annan enhet enligt beslutet om ULT-programmet eller av ett yttersta randområde inom EU, enligt gemensamma operativa program eller till interregionala samarbetsprogram eller åtgärder som upprättats och genomförts enligt ETS-/Interregförordningen (artikel 33.2 i NDICI-förordningen och artikel 87 i beslutet om ULT-programmet).

För att möjliggöra överensstämmelse med annan EU-politik inom detta område styrs reglerna för tillämpning och genomförande av Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad *Eruf*) så långt som möjligt av förordningen om gemensamma bestämmelser. I denna anges gemensamma bestämmelser för alla sju delade förvaltningsfonder på EU-nivå. Dessa är särskilt:

- SF: Sammanhållningsfonden⁵
- EHFF: Europeiska havs- och fiskerifonden⁶
- Eruf: Europeiska regionala utvecklingsfonden⁷
- ESF+: Europeiska socialfonden plus⁸
- Amif: Asyl- och migrationsfonden⁹
- BMVI: Instrumentet för gränsförvaltning och visering¹⁰
- ISF: Fonden för inre säkerhet¹¹.

För att förenkla lagstiftningen och se till att de tillämpliga bestämmelserna är tydliga anges gemensamma och fondspecifika regler i förordningen om gemensamma bestämmelser. Det gäller också förordningen som omfattar både Eruf och Sammanhållningsfonden när dessa används för målet ”Investeringar för sysselsättning och tillväxt” och för Eruf inom målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” (Interreg).

⁵ [Referens]

⁶ [Referens]

⁷ [Referens]

⁸ [Referens]; förutom ”Unionsprogrammet för sysselsättning och social innovation” och ”Unionsprogrammet för hälsa”.

⁹ [Referens]; endast komponenter med delad förvaltning.

¹⁰ [Referens]; förutom instrumentet för tullkontrollutrustning.

¹¹ [Referens]

Program inom målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” (Interreg) som inbegriper flera medlemsstater och även länder utanför EU, har särskilda särdrag. Förordningen om målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) innehåller därför särskilda bestämmelser för Interreg, både i förhållande till förordningen om gemensamma bestämmelser och förordningen som omfattar både Eruf och Sammanhållningsfonden. Det innehåller också särskilda regler för program inom ETS-/Interreg-målet (”Interregprogram”) där medlemsstaterna samarbetar med länder utanför EU.

I EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder anges tydliga ”överföringsregler” för alla Interregkomponenter. Under programperioden 2014–2020 förvaltades redan programmen för gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA av GD Regional- och stadspolitik, och genomförandebestämmelserna – grundade på IPA-förordningen – var i huvudsak anpassade till Interregreglerna för samarbetsprogram i medlemsstaterna. Program inom det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) och gränsöverskridande samarbete förvaltades av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar; genomförandebestämmelserna, grundade på ENI-förordningen, angav en rad skillnader från Interregreglerna. Samarbetet kring de yttersta randområdena organiserades främst på projektnivå, plus några pilotåtgärder som inbegrep myndigheter för Interregprogram vid genomförandet av samarbetsåtgärder genom indirekt förvaltning.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

EU-åtgärder är motiverade med stöd av artikel 174 i EUF-fördraget: ”För att främja en harmonisk utveckling inom hela unionen ska denna utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning. Unionen ska särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna”.

Erufs syfte fastställs i artikel 176 i EUF-fördraget: ”Europeiska regionala utvecklingsfondens syfte är att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen genom att delta i utvecklingen och den strukturella anpassningen av regioner som utvecklas långsammare samt i omstruktureringen av industriregioner på tillbakagång”.

Dessutom anges i artikel 174 att särskild hänsyn tas till landsbygdsområden, områden som påverkas av strukturomvandlingar och regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar. Dessa omfattar de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet samt öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

Artikel 178 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för att anta genomförandebestämmelser för Eruf, den sammanhållningspolitiska fond som stöder målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg).

När det gäller stöd från EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder utgör artikel 212.2 i EUF-fördraget den rättsliga grunden för ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredjeländer i allmänhet, inbegripet de som kan komma ifråga för anslutning: ”1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i fördragen, särskilt artiklarna 208–211, ska unionen samarbeta med andra tredjeländer än utvecklingsländerna i ekonomiskt, finansiellt och tekniskt hänseende, inbegripet bistånd, i synnerhet finansiellt bistånd. Detta samarbete ska vara förenligt med unionens utvecklingspolitik och ska genomföras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder. Unionens och medlemsstaternas åtgärder ska komplettera och förstärka varandra. 2. Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om de åtgärder som krävs för att genomföra punkt 1.”

Artikel 209.1 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för samarbete med utvecklingsländerna: ”1. Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om de åtgärder som krävs för att genomföra politiken för utvecklings-samarbete och som kan gälla fleråriga program för samarbete med utvecklingsländer eller program med tematisk inriktning.”

Enligt artikel 349 i EUF-fördraget kan slutligen de åtgärder som avses i första stycket i artikeln vidtas med hänsyn till de yttersta randområdenas strukturella, sociala och ekonomiska situation, med beaktande av deras särdrag och särskilda begränsningar.

Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

I konsekvensbedömningen¹² fastställdes olika orsaker till att EU:s åtgärder skapar mervärde till nationella insatser. Dessa omfattar följande:

- I många länder utgör Eruf och Sammanhållningsfonden minst 50 % av de offentliga investeringarna – dessa medlemsstater skulle annars inte ha den **ekonomiska möjligheten att göra sådana investeringar**.
- Det finns betydande potentiella **spridningseffekter** över nationella och regionala gränser, t.ex. för investeringar i innovation och små och medelstora företag. Det finns en viktig roll för EU-nivån när det gäller att säkerställa att sådana spridningseffekter uppstår och förhindra underinvesteringar. Dessutom måste investeringar utformas för att maximera spridningseffekterna.
- I de flesta regioner, inbegripet mer utvecklade, utgör **strategier för smart specialisering** en konsekvent strategisk ram för investeringar och ger högt mervärde. Dessa utlöstes genom det strategiska programkravet för Eruf-stöd och det motsvarande villkoret. Fördelarna med sådana strategier tenderar sålunda att vara störst i de mest utvecklade regionerna (särskilt i Norden, Österrike, Tyskland, Benelux och Frankrike).
- **Det främjar EU:s prioriteringar.** Detta inkluderar strukturella reformer av arbetsmarknader, transport, miljö, energi, utbildning och socialpolitik och program samt administrativ modernisering.
- Eruf ger **konkreta resultat på områden som medborgarna tycker är viktiga** – ”EU-budgeten bidrar till att man uträttar de saker som är viktiga för européerna”¹³. Att hjälpa regionerna att anpassa sig till utmaningarna i samband med globaliseringen, skapa 420 000 jobb genom att stödja 1,1 miljoner små och medelstora företag mellan 2014 och 2020, ta itu med fattigdomen i städerna – allt detta är prioriteringar för den europeiska allmänheten. Det kan noteras att många av dessa resultat är särskilt tydliga utanför sammanhållningsländerna.

De strategiska valen i den föreslagna förordningen är proportionerliga av följande skäl:

- Programmen förvaltas inte direkt av Europeiska kommissionen, utan genomförs i stället i partnerskap med medlemsstaterna (genom delad förvaltning).

¹² Närmare information finns i kapitel 3.1 i konsekvensbedömningen om subsidiaritetsprincipen och mervärde för Eruf och Sammanhållningsfonden.

¹³ Se kommissionens *Diskussionsunderlag om framtiden för EU:s finanser* (COM(2017) 358 final, 28.6.2017): https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_sv.

- De kombinerade reglerna (den relevanta förordningen om gemensamma bestämmelser plus denna förordning) är väsentligt enklare och mer konsoliderade än de för föregående period.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Efterhandsutvärdering av Interreg 2007–2013

Vid utgången av 2013 hade Interregprogrammen finansierat nästan 7 000 projekt inom områden som ligger till grund för Europa 2020-strategin. Dessa omfattade skapandet och utvidgningen av ekonomiska kluster, upprättandet av kompetenscentrum, högskolor och utbildningscentrum, samarbetsnätverk mellan forskningscentrum och gränsöverskridande rådgivningstjänster för företag och nystartade företag. De ca 1 300 miljöprojekten omfattade gemensam förvaltning av naturtillgångar, inbegripet havs- och flodområden; samarbetsåtgärder för att bekämpa naturliga risker, att reagera på klimatförändringar och bevara biologisk mångfald och pilotinitiativ för att utveckla förnybar energi.

Interregprogrammen bidrog till ett antal förbättringar, bl.a. tillgänglighet, gemensam utbildning och ökat skydd mot miljörisker och risker skapade av människan. Internationaliseringen av små och medelstora företag förbättrades, särskilt i gränsregioner. Programmen bidrog också till bredare effekter, särskilt genom att minska specifika hinder mot samarbete (främst kulturella och fysiska hinder) och förbättra social integration.

I efterhandsutvärdering drog man även följande slutsatser:

1. Interregprogrammen var fortfarande mycket breda och syftade ofta till att främst utveckla samarbete och kopplingar. Det är viktigt att hitta en lämplig balans mellan samarbete (som fortfarande är ett centralt element i Interreg) och ta tillvara erfarenheterna för målen inom sammanhållningspolitiken.
2. Idén med en funktionell region eller ett funktionellt område verkar ha fått begränsad uppmärksamhet vid fastställandet av vilka regioner man ska stödja. Detta är dock viktigt för att överväga de potentiella fördelarna med gränsöverskridande och transnationellt samarbete.
3. De flesta program har antagit ett gräsrotsperspektiv för fastställandet av vilka projekt som ska stödjas. Detta gjorde det svårt att ha en sammanhållen strategi för att främja utvecklingen och den socioekonomiska och territoriella integrationen i de berörda regionerna, även om de flesta enskilda projekt bidrog.
4. Det var mycket begränsad samordning mellan Interregprogrammen och de vanliga programmen. Möjligheten att komplettera det ena med det andra och förstärka effekterna på utvecklingen förlorades därför.

Man tar itu med dessa svagheter genom förordningarna för programperioden 2014–2020. I synnerhet bör resultat- och prestationsramen säkerställa en större koncentration av medel till ett begränsat antal strategiska mål, med en välformulerad interventionslogik från början och mätning av resultat.

Under perioden 2021–2027 kommer man att sträva efter att ytterligare stärka samarbetet. Detta kommer att ske särskilt genom följande åtgärder:

1. Anpassning av Interregprogrammets struktur för att kunna ta hänsyn till funktionsområden på ett bättre sätt. Bättre effektivisering av de gränsöverskridande

programmen för att koncentrera resurser till landgränser med en hög grad av gränsöverskridande samverkan. Förstärkning av havssamarbetet genom att man kombinerar den gränsöverskridande och den transnationella dimensionen för arbete som rör olika havsområden i nya havsprogram.

2. Integrera gränsöverskridande samarbete i det aktuella strategiska arbete som beskrivs i kommissionens meddelande *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*¹⁴ (nedan kallat *meddelandet om gränsområden*). Inriktade program på åtgärder som är av direkt intresse för människor och företag i gränsområdena.
3. Stärka de Interregprogram för transnationellt samarbete och havssamarbete som omfattar samma funktionsområden som de befintliga makroregionala strategierna. Öka anpassningen mellan finansiering och prioriteringar för de makroregionala strategierna.
4. Stärka interregionalt samarbete för innovation enligt beskrivningen i kommissionens meddelande *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*¹⁵. Detta kommer att göras genom att man föreslår ett nytt interregionalt instrument som syftar till att hjälpa dem som deltar i strategier för smart specialisering att samarbeta för att öka innovationen och få ut innovativa produkter och processer på den europeiska marknaden.
5. Förordningarna om gemensamma bestämmelser och Eruf kommer att främja och stödja en starkare samordning mellan Interregprogrammen och programmen för investeringar för sysselsättning och tillväxt. Detta kommer att ske genom att man ser till att samsarbetsåtgärder är väl representerade i de prioriteringar som finansieras genom dessa program.

Lärdomar från IPA 2014–2020

IPA främjar territoriellt samarbete aktivt, t.ex. genom gränsöverskridande program, transnationella och interregionala samsarbetsprogram och makroregionala strategier. Mervärdet är uppenbart: försoning och förtroendeskapande på västra Balkan, övervinnande av geografiska och mentala hinder och utveckling av goda grannförbindelser – alla dessa är fortfarande viktiga aspekter av utvidgningsprocessen, som endast hanteras genom EU-program och inte genom andra givare.

Efterhandsutvärdering av programmen för gränsöverskridande samarbete med stöd av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrument (EGPI)¹⁶ under perioden 2007–2013

De 13 program för gränsöverskridande samarbete med stöd EGPI som genomfördes under 2007–2013 omfattade nio landgränser, tre havsområden och en gränspassage till sjöss. De tilldelade anslagen uppgick till 947,2 miljoner euro med kombinerade medel från EGPI, Eruf och IPA. Med medel från de deltagande ländernas och/eller projektens stödmottagare uppgick

¹⁴ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*, COM(2017) 376 final, 18.7.2017.

¹⁶ På grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument (EUT L 310, 9.11.2006, s. 1).

anslagen sammanlagt till 1,2 miljarder euro. I programmet deltog 34 länder, varav 19 EU-länder och 12 av de 16 länder som omfattas av grannskapspolitiken samt Norge, Ryssland och Turkiet.

Sammanlagt finansierade programmen 941 projekt under hela perioden genom avtal som sammanlagt motsvarade 910 miljoner euro (uppgifter från april 2017), varav 38 % kanaliseras till projekt för att främja ekonomiska utveckling, 32 % till miljöprojekt, 19 % till social utveckling och 11 % till säkerhetsfrågor. Den största delen av EU-medlen (70 %) kanaliseras via standardprojekt som valdes ut efter ansökningsomgångar. De storskaliga infrastrukturprojekten utgjorde 22 % av den totala EU-finansiering som omfattades av avtal (ca 195 miljoner euro), medan de strategiska projekten utgjorde en mindre del (8 % av den totala EU-finansiering som omfattades av avtal). Sammanlagt genomfördes 867 standardprojekt, 51 storskaliga infrastrukturprojekt och 23 strategiska projekt. Deltagandet i ansökningsomgångarna var mycket högt (sammanlagt inkom över 7 000 ansökningar för samtliga program), vilket vittnar om de gränsöverskridande samarbetsprojekternas dragningskraft hos berörda parter och i de stödberättigande områdena. I de gränsöverskridande samarbetsprogrammen inom EGPI deltog sammanlagt 4 569 organisationer från 36 olika länder, varav 2 106 organisationer från partnerländerna.

I efterhandsutvärderingen lovordades det mycket stora antalet gränsöverskridande samarbetsprojekt av varierande art och den solida grundvalen för samarbetet i förhållande till föregående period, med väl etablerade programmyndigheter och mer erfarna stödmottagare. I utvärderingen noterades samtidigt de otillräckliga bevisen för resultaten av dessa samarbetsprogram inom EGPI, fördröjningar med program- och projektgenomförandet samt de allmänt formulerade programmålen och prioriteringarna i ansökningsomgångarna, vilket ledde till ett mindre övergripande genomslag. Vissa av dessa aspekter har redan (helt eller delvis) åtgärdats i de nuvarande programmen för perioden 2014–2020.

Rekommendationerna för den nya programperioden är bland annat att fokusera programmen och se till att det får ett större genomslag, söka fler synergieffekter med andra EU-instrument och annan EU-politik, öka de storskaliga infrastrukturprojekternas mervärde, effektivisera programmen, förbättra prestationsramarna och praxis för övervakning och utvärdering samt öka det tekniska stödet och annat stöd till programmen.

Halvtidsutvärdering av programmen för gränsöverskridande samarbete med stöd av det europeiska grannskapsinstrumentet under perioden 2014–2020

I halvtidsutvärderingen av programmen för gränsöverskridande samarbete med stöd av det europeiska grannskapsinstrumentet för perioden 2014–2020 konstaterades det att strategin för de gränsöverskridande samarbetsprogrammen fortfarande är lämplig inom de EU-politiska ramarna och att den kan ge svar på utvecklingen i regionen. De gränsöverskridande samarbetsprogrammen ses som ett viktigt redskap för positivt samarbete mellan enskilda människor, lokala myndigheter och civilsamhället på båda sidor av EU:s gränser, även när vidare bilaterala förbindelser kan vara utmanande. Trots att programmet har utvecklats och genomförts i saktare takt än var som ursprungligen planerades anser berörda parter att processen har förbättrats i förhållande till föregående år och att man fortfarande har en stor beslutsamhet att genomföra programmen på ett framgångsrikt sätt.

Samråd med berörda parter

Ett offentligt samråd på nätet genomfördes mellan den 10 januari och 9 mars 2018. Samrådet omfattade sammanhållningspolitiken, dvs. Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF, inbegripet aspekter av ETS/Interreg.

- När det gäller de viktigaste utmaningarna angav den största andelen (94 % av de svarande) att ”minska regionala skillnader” var mycket viktigt eller ganska viktigt. Detta följdes av ”sänka arbetslösheten, högkvalitativa arbetstillfällen och arbetskraftens rörlighet” och ”främja social integration och bekämpa fattigdom” (91 %).
- Av utmaningarna betraktades ”främja forskning och innovation” som den mest framgångsrika (61 %), följt av ”territoriellt samarbete” (59 %).
- 76 % av de svarande ansåg att fonderna ger mervärde i stor eller ganska stor omfattning; under 2 % ansåg att de inte ger något mervärde alls.
- Komplexa förfaranden (86 %) sågs som det överlägset största hindret för att kunna uppnå målen. Därefter kom revisions- och kontrollförfarandena (68 %) och brist på flexibilitet att reagera på oförutsedda omständigheter (60 %).
- För förenkling var det vanligaste valet ”färre, tydligare och mer kortfattade regler” (90 %). Detta följdes av ”anpassning av regler mellan EU-fonder” (79 %) och ”ökad flexibilitet” vid fördelning av resurser både till och inom ett programområde (76–77 %).

I svaren på de öppna frågorna stödde de svarande på det hela taget kraftfullt följande:

- Sammanhållningspolitik för alla regioner (dock med fortsatt fokus på mindre utvecklade regioner).
- Politisk innovation, inbegripet strategier för smart specialisering och smarta investeringar mer allmänt.
- Fortsättning och utveckling av tematisk koncentration.
- Fokusering på lokala utmaningar (särskilt hållbar stadsutveckling).
- Interregionalt samarbete, både gränsöverskridande och över hela Europa. Det senare är nödvändigt för smart specialisering – innovation inom högteknologiska sektorer beror ofta på utbyte och spridningseffekter från samarbete mellan kluster eller kunskapsnav i Europa.

Dessa frågor behandlas i denna föreslagna förordning som:

- fortsätter att fokusera på att ta itu med regionala skillnader och de utmaningar som regionerna står inför i Europa,
- fortsätter och förbättrar tematisk koncentration på smart tillväxt via strategier för smart specialisering och på låga koldioxidutsläpp och hållbar utveckling,
- bibehåller stöd till interregionalt samarbete och utvidgar detta till smart specialisering, och
- främjar lokal utveckling grundad på integrerade territoriella och lokala strategier och uppmuntrar till hållbar stadsutveckling samt kapacitetsuppbyggnad inom detta område.

Dessutom kommer förordningen om gemensamma bestämmelser att skapa en ram för Eruf att

- förenkla de komplexa förfaranden som är förknippade med den,

- öka flexibiliteten för att möta nya utmaningar, och
- anpassa reglerna mellan de olika EU-fonder som omfattas.

Konsekvensbedömning

Alternativen handlar om en minskning med 7 % av budgeten genom:

- Alternativ 1: Minska bidraget till de mer utvecklade regionerna.
- Alternativ 2: Bevara stödet på nyckelområden (tematisk koncentration) och minska det för andra teman.

Alternativ 2 är det föredragna alternativet, av följande skäl:

- För att hålla fokus på teman med högsta EU-mervärde, där uppgifter från utvärderingen antyder att politiken har haft störst effekt.
- Många av de största utmaningarna (globalisering och ekonomisk omvandling, övergång till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp, miljöutmaningar, migration och flickor med fattigdom i städerna) påverkar i allt högre grad många regioner i EU, däribland de mer utvecklade. EU:s investeringar är både nödvändiga och ett tecken på solidaritet.
- Att behålla kritisk massa – investeringarna i de mer utvecklade regionerna är redan små räknat per capita.
- Vid det offentliga samrådet stödde de allra flesta berörda parterna Eruf i alla regioner. Detta tillvägagångssätt säkerställer också att sammanhållningspolitiska fonder har bättre synlighet i alla medlemsstater.

Förenkling

Det finns tecken på betydande administrativa kostnader i samband med Eruf. Enligt en ny studie¹⁷ uppgår de till 3 % av de genomsnittliga programkostnaderna. Den administrativa bördan för stödmottagare (inbegripet små och medelstora företag) är högre.

De flesta förenklingarna av Eruf kommer att skapas genom förordningen om gemensamma bestämmelser. Många är svåra att kvantifiera i förväg, men i studien gjordes följande uppskattningar:

- Att i större grad utnyttja förenklade kostnadsalternativ (eller betalningar grundade på villkoren) för Eruf kan väsentligt minska de totala administrativa kostnaderna – med 20–25 % om dessa alternativ tillämpas över hela linjen.
- Detta mer proportionella tillvägagångssätt för kontroll och revision innebär en betydande minskning av antalet verifikationer och av revisionsbördan för ”lågriskprogram”; Detta skulle minska de totala administrativa kostnaderna för Eruf med 2–3 % och kostnaderna för de berörda programmen med ett mycket större belopp.

En annan viktig aspekt av förenkling är att detta förslag skulle integrera stöd från Eruf och från EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder, enligt ovan.

E-sammanhållning och datautbyte

¹⁷ Spatial Foresight & t33 – *New assessment of administrative costs and burden in ESI Funds, preliminary results.*

Under programperioden 2014–2020 krävs ett system för elektronisk datautbyte mellan stödmottagarna och de förvaltande myndigheterna samt mellan de olika myndigheterna i förvaltnings- och kontrollsystemet. Detta förslag till förordning bygger på detta och utvecklar vissa punkter ytterligare i samband med datainsamling. Alla uppgifter som behövs för att övervaka genomförandet av programmet, inklusive om hur programmen fullgörs och vilka resultat som uppnås, kommer nu att överföras elektroniskt varannan månad. Det betyder att plattformen för öppna data uppdateras nästan omedelbart.

Uppgifter om stödmottagare och insatser kommer på liknande sätt att offentliggöras i elektronisk form på en webbplats som sköts av den förvaltande myndigheten.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte budgeten. I förslaget till förordning om Eruf och Sammanhållningsfonden anges budgetkonsekvenserna av Eruf, som är källfonden för åtgärder som omfattas av detta förslag.

5. SAMMANFATTNING AV INNEHÅLLET I FÖRORDNINGEN

Mycket av tillämpningen och genomförandet av Eruf omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser. Detta förslag till förordning bör därför ses i detta sammanhang. Huvudfokus ligger på viktiga genomförande- och samarbetsfrågor, särskilt

- fastställande av och geografiskt tillämpningsområde för de fem komponenterna,
- särskilda mål och tillämpningsområden för Interreg,
- anpassningar av reglerna i förordningen om gemensamma bestämmelser för programplanering, programmyndigheter, förvaltning och kontroll samt ekonomisk förvaltning, och
- integration av EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder.

Kapitel I – Allmänna bestämmelser (Artiklarna 1–13)

Syfte, tillämpningsområde och Interregkomponenter

I detta kapitel anges syftet och tillämpningsområdet för ETS-/Interregförordningen. Där beskrivs särskilt de fem Interregkomponenterna: gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och havssamarbete, de yttersta randområdenas samarbete, interregionalt samarbete och de nya interregionala innovationsinvesteringarna.

Geografiskt tillämpningsområde

Kommissionen genomförde en studie- och samrådsprocess på över två år som kallades ”den gränsöverskridande granskningen”. Denna samlade uppgifter som visade att gränsområden allmänt sett uppvisar sämre ekonomiskt resultat än andra regioner inom en medlemsstat. Tillgången till offentliga tjänster som sjukhus och universitet är i allmänhet sämre i gränsområden. Navigering mellan olika administrativa och rättsliga system är fortfarande ofta komplicerat och dyrt.

Som en uppföljning till den gränsöverskridande granskningen antog kommissionen meddelandet om gränsregioner med förslag till ett antal konkreta åtgärder som EU och nationella, regionala och lokala myndigheter skulle vidta. Dessa åtgärder inbegriper att ”överväga den rättsliga och finansiella ramen för gränsöverskridande samarbete”. I

meddelandet föreslås att man ska undersöka hur framtida finansieringsprogram, däribland Interreg, kan bidra mer strategiskt till att förebygga och få bort gränshinder och utveckla gränsöverskridande offentliga tjänster.

Komponenten för gränsöverskridande samarbete kommer därför att inriktas på landgränser, medan det gränsöverskridande samarbetet vid sjögränser kommer att ingå i den utvidgade komponenten för ”transnationellt samarbete och havssamarbete”.

Förslagen för 2021–2027, både för investeringar för sysselsättning och tillväxt och för ETS-/Interregmålen avspeglar detta åtagande på två sätt. För det första höjer de avsevärt profilen för samsamarbetsåtgärderna i programmen. För det andra hjälper förslagen de gränsöverskridande programmen att fokusera mer än tidigare på institutionellt samarbete, lösa gränsfrågor och investera i gemensamma tjänster av allmänt intresse.

Medel och medfinansieringsgrad

Dessa bestämmelser gäller medlen både från Eruf och från EU:s finansieringsinstrument för externa åtgärder. En återbetalningsmekanism för de återstående fonderna anges om inga projektförslag lämnats in eller inget finansieringsavtal för Interregprogram för externt samarbete har undertecknats. I synnerhet för det externa samarbetet bör medfinansieringen vara högre än för målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt”.

Kapitel II – Särskilda mål för Interreg och tematisk koncentration (artiklarna 14 och 15)

För att ta hänsyn till Interregs särskilda karaktär har följande två särskilda mål angetts:

”Bättre Interregstyrning”, och

”Ett tryggare och säkrare Europa”.

I förslaget till förordning anges också särskilda procentsatser för tematisk koncentration.

Kapitel III – Programplanering (Interregprogram – territoriell utveckling – insatser och småprojektfonder – tekniskt stöd) (artiklarna 16–26)

I detta kapitel anpassas reglerna i förordningen om gemensamma bestämmelser till Interregprogrammen. Ett nytt inslag är de s.k. småprojektfonderna, som gör det möjligt för det lokala och civila samhället att inrätta småskaliga projekt med hjälp av förenklade kostnadsalternativ.

Kapitel IV – Övervakning – utvärdering – information och kommunikation (artiklarna 27–35)

Även i detta kapitel anpassas reglerna i förordningen om gemensamma bestämmelser till Interregprogrammen.

För att säkerställa en enhetlig övervakning av hur programmet fullgörs upprätthåller och anpassar den föreslagna förordningen också gemensamma outputindikatorer, samtidigt som man för första gången lägger till gemensamma resultatindikatorer. Resultatindikatorerna gör det möjligt att rapportera resultaten omedelbart på plattformen för öppna data och jämföra dem mellan program och medlemsstater. De kommer också att användas i diskussioner om prestation och framgångsrika utvärderingar.

Kapitel V – Stödberättigande (artiklarna 36–43)

Reglerna om stödberättigande bör så långt som möjligt fastställas av varje enskild medlemsstat med ett minimum av EU-regler. Detta fungerar dock inte för Interregprogram, där mellan 2 och 27 olika uppsättningar nationella regler kan stå i strid med varandra och leda till konflikter. I detta kapitel anges därför en tydlig hierarki av EU-regler, Interreg-specifika regler och nationella regler för stödberättigande. De särskilda bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 av den 4 mars 2014¹⁸ har integrerats i den här föreslagna förordningen.

Kapitel VI – Myndigheter, förvaltning och kontroll inom Interregprogrammen (artiklarna 44–48)

Reglerna i förordningen om gemensamma bestämmelser om myndigheter, förvaltning och kontroll har anpassats till Interregprogrammen. Detta påverkar i synnerhet den gemensamma revisionsmyndighetens funktion, och förenklar väsentligt insatsrevisionen.

Kapitel VII – Ekonomisk förvaltning, räkenskaper och finansiella korrigeringar (artiklarna 49 och 50)

Interregprogrammen bör få större och snabbare förfinansiering än andra program inom sammanhållningspolitiken så att stödmottagarna – som ofta inte har tillräckliga egna medel – kan inleda sina insatser. Dessutom bör återkravskedjan fastställas närmare.

Kapitel VIII – Tredjeländers och utomeuropeiska länders och territoriers deltagande i Interregprogram med delad förvaltning (artiklarna 51–59)

Utgångspunkten är att ”normala” ETS-/Interregregler kommer att tillämpas. Vissa anpassningar behövs dock för att ta hänsyn till att länderna utanför EU, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna inte är bundna av EU-lagstiftningen. Detta påverkar programmyndigheterna, förvaltningsmetoderna, stödberättigandet, de storskaliga infrastrukturprojekten, upphandlingen, den ekonomiska förvaltningen och ingåendet av finansieringsavtal.

Kapitel IX – Särskilda bestämmelser för indirekt förvaltning (artiklarna 60 och 61)

Dessa bestämmelser gäller de interregionala innovationsinvesteringarna och kan beröra samarbetet mellan de yttersta randområdena.

Kapitel X – Slutbestämmelser (artiklarna 62–65)

Dessa bestämmelser gäller delegation, kommittéförfarande och övergångsbestämmelser.

BILAGA

I bilagan finns en mall för Interregprogrammen.

¹⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 av den 4 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram (EUT L 138, 13.5. 2014, s. 45).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för externa åtgärder**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 178, 209.1, 212.2 och 349,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²⁰,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) ska Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad *Eruf*) bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Enligt den artikeln samt artikel 174 andra och tredje stycket i EUF-fördraget ska Eruf bidra till att minska skillnaderna i utvecklingsnivå mellan olika regioner och minska eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, där särskild hänsyn ska tas till vissa kategorier av regioner, bland vilka gränsregioner uttryckligen anges.
- (2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [new CPR]²¹ fastställs gemensamma bestämmelser för Eruf och vissa andra fonder och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [new ERDF]²² fastställs bestämmelser om Eruf-stödets särskilda mål och tillämpningsområde. Det är nu nödvändigt att anta särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) när en eller flera medlemsstater samarbetar över gränserna med avseende på effektiv programplanering, inklusive bestämmelser om tekniskt stöd, övervakning, utvärdering, kommunikation, stödberättigande, förvaltning och kontroll samt ekonomisk förvaltning.
- (3) För att stödja en harmonisk utveckling inom unionens territorium på olika nivåer bör Eruf stödja gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete, havssamarbete, de yttersta randområdenas samarbete och interregionalt samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg).

¹⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

²¹ [Referens]

²² [Referens]

- (4) Komponenten för gränsöverskridande samarbete bör syfta till att angripa gemensamma utmaningar som fastställs gemensamt i gränsregioner och att ta tillvara den outnyttjade tillväxtpotential som beskrivs i kommissionens meddelande *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden*²³ (nedan kallat *meddelandet om gränsområden*). Komponenten för gränsöverskridande samarbete bör därför begränsas till samarbete vid landgränser och det gränsöverskridande samarbetet vid sjögränser bör integreras i den transnationella komponenten.
- (5) Komponenten för gränsöverskridande samarbete bör också omfatta samarbete mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera länder eller andra territorier utanför unionen. Det faktum att internt och externt gränsöverskridande samarbete ingår i denna förordning bör leda till en betydande förenkling och rationalisering av tillämpliga bestämmelser för programmyndigheterna i medlemsstaterna och för partnermyndigheterna och stödmottagarna utanför unionen i förhållande till programperioden 2014–2020.
- (6) Komponenten för transnationellt samarbetet och havssamarbete bör syfta till att stärka samarbetet genom åtgärder som leder till integrerad territoriell utveckling med koppling till unionens prioriteringar inom sammanhållningspolitiken och bör även inbegripa gränsöverskridande havssamarbete. Det transnationella samarbetet bör omfatta större territorier på unionens fastland, medan havssamarbete bör omfatta territorier kring havsområden och inbegripa det gränsöverskridande samarbetet vid sjögränser under programperioden 2014–2020. En så stor flexibilitet som möjligt bör gälla för att fortsätta att genomföra tidigare gränsöverskridande samarbete vid sjögränser inom ramen för ett bredare havssamarbete, särskilt genom att man definierar det territorium som omfattas, de särskilda målen för detta samarbete, kraven för ett projektpartnerskap och inrättandet av delprogram och särskilda styrkommittéer.
- (7) På grundval av erfarenheten med gränsöverskridande och transnationellt samarbete under programperioden 2014–2020 i de yttersta randområdena, där en kombination av de båda komponenterna inom ett enda program per samarbetsområde inte har utmynnat i tillräcklig förenkling för programmyndigheterna och stödmottagarna, bör en särskild komponent för de yttersta randområdena införas så att de så effektivt och enkelt som möjligt kan samarbeta med sina angränsande länder och territorier.
- (8) På grundval av erfarenheten med programmen för interregionalt samarbete inom Interreg och bristen på sådant samarbete i programmen inom målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt” under programperioden 2014–2020 bör komponenten för interregionalt samarbete mer specifikt inriktas på att effektivisera sammanhållningspolitiken. Den komponenten bör därför begränsas till två program, ett program med syftet att möjliggöra alla typer av verksamhet, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetsuppbyggnad för program inom båda målen och att främja europeiska grupperingar för territoriellt samarbete som har inrättats eller ska inrättas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006²⁴ och ett annat program med syftet att förbättra analysen av utvecklingstendenser. Det projektbaserade samarbetet inom unionen bör integreras i den nya komponenten för interregionala innovationsinvesteringar och kopplas nära till

²³ *Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Främja tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsregioner*, COM(2017) 534 final, 20.9.2017.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS), EUT L 210, 31.7.2006, s. 19.

genomförandet av kommissionens meddelande *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*²⁵, särskilt för att stödja tematiska plattformar för smart specialisering på sådana områden som energi, industriell modernisering eller jordbruk och livsmedel. Den integrerade territoriella utveckling som inriktas på funktionella stadsområden eller stadsområden bör slutligen koncentreras till programmen inom målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt” i ett kompletterande instrument, Europeiska stadsinitiativet. De två programmen inom komponenten för interregionalt samarbete bör omfatta hela unionen och bör också vara öppna för deltagande av tredjeländer.

- (9) Det bör fastställas objektiva kriterier för att bestämma stödberättigade regioner och områden. För detta ändamål bör fastställandet av stödberättigade regioner på unionsnivå grundas på det gemensamma system för klassificering av regioner som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003²⁶.
- (10) Det är nödvändigt att fortsätta att stödja eller, beroende på vad som är lämpligt, upprätta samarbete i alla dess aspekter med tredjeländer som gränsar till unionen, eftersom sådant samarbete är ett viktigt politiskt verktyg för regional utveckling och bör gynna de regioner i medlemsstaterna som gränsar till tredjeländer. För detta ändamål bör Eruf och unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder – instrumentet för stöd inför anslutningen (nedan kallat *IPA*)²⁷, instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (nedan kallat *NDICI*)²⁸ samt programmet för de utomeuropeiska länderna och territorierna (nedan kallat *ULT-programmet*)²⁹ – stödja program för gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och havssamarbete, de yttersta randområdenas samarbete och interregionalt samarbete. Stödet från Eruf och unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder bör grundas på ömsesidighet och proportionalitet. När det gäller gränsöverskridande samarbete med stöd av IPA III och NDICI bör dock stödet från Eruf kompletteras med minst motsvarande belopp från anslagen till gränsöverskridande samarbete inom IPA III och NDICI, med förbehåll för de högsta belopp som anges i respektive rättsakt, dvs. högst 3 % av finansieringsramen inom IPA III och högst 4 % av finansieringsramen för det geografiska område som omfattas av grannskapspolitiken enligt artikel 4.2 a i NDICI.
- (11) Stödet från IPA III bör i huvudsak inriktas på att hjälpa IPA-stödmottagarna att stärka de demokratiska institutionerna och rättstaten, reformera rättsväsendet och den offentliga förvaltningen, respektera de grundläggande rättigheterna och främja jämställdhet, tolerans, social inkludering och icke-diskriminering. Stödet från IPA bör fortsätta att stödja IPA-stödmottagarnas ansträngningar att främja regionalt, makroregionalt och gränsöverskridande samarbete samt territoriell utveckling, inklusive genom genomförande av unionens makroregionala strategier. Stödet från

²⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Ökad innovation i EU:s regioner: strategier för motståndskraftig, inkluderande och hållbar tillväxt*, COM(2017) 376 final, 18.7.2017.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts), EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.

²⁷ Förordning (EU) XXX om inrättande av instrumentet för stöd inför anslutningen (EUT L xx, s. y).

²⁸ Förordning (EU) XXX om inrättande av instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (EUT L xx, s. y).

²⁹ Rådets beslut (EU) XXX om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen samt förbindelser mellan Europeiska unionen å ena sidan och Grönland och Konungariket Danmark å andra sidan (EUT L xx, s. y).

IPA bör dessutom inriktas på frågor som rör säkerhet, migration och gränsförvaltning, säkerställande av tillgång till internationellt skydd, utbyte av relevant information, förbättring av gränskontroller samt fortsatta gemensamma ansträngningar att bekämpa irreguljär migration och smuggling av migranter.

- (12) När det gäller stöd från NDICI bör unionen utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsämja som grundar sig på unionens värden och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete. Denna förordning och NDICI bör därför stödja interna och externa aspekter av relevanta makroregionala strategier. Dessa initiativ är strategiskt viktiga samtidigt som de ger meningsfulla politiska ramar för fördjupade förbindelser med och mellan partnerländer som grundas på principerna om ömsesidig redovisningsskyldighet, delat egenansvar och gemensamt ansvarstagande.
- (13) Det är viktigt att fortsätta att ta hänsyn till Europeiska utrikestjänstens och kommissionens roll när det gäller utarbetandet av den strategiska programplaneringen för de Interregprogram som får stöd genom Eruf och NDICI i enlighet med vad som fastställs i rådets beslut 2010/427/EU³⁰.
- (14) Med hänsyn till den särskilda situationen i unionens yttersta randområden måste det antas bestämmelser om på vilka villkor dessa områden kan få tillgång till strukturfonderna. Vissa bestämmelser i denna förordning bör därför anpassas till de särskilda förhållanden som råder i de yttersta randområdena i syfte att förenkla och främja samarbetet med deras grannar, med beaktande av kommissionens meddelande – *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*³¹.
- (15) Det är nödvändigt att fastställa de medel som ska tilldelas var och en av de olika komponenterna inom Interreg, inbegripet varje medlemsstats andel av de totala beloppen för gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och havssamarbete, de yttersta randområdenas samarbete och interregionalt samarbete samt medlemsstaternas möjligheter till flexibilitet mellan dessa komponenter. I förhållande till programperioden 2014–2020 bör andelen för gränsöverskridande samarbete sänkas, medan andelen för transnationellt samarbete och havssamarbete bör höjas till följd av att havssamarbete integreras, och en ny komponent för de yttersta randområdenas samarbete bör införas.
- (16) För att stödet från Eruf och från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska kunna utnyttjas så effektivt som möjligt bör det införas en mekanism för att organisera återlämnande av sådant stöd när program för externt samarbete inte kan antas eller måste avbrytas, inklusive med tredjeländer som inte får stöd från något av unionens finansieringsinstrument. Denna mekanism bör användas för att säkerställa att programmen fungerar så bra som möjligt och att maximal samordning mellan dessa instrument uppnås.
- (17) Eruf bör genom Interreg bidra till de särskilda målen under målen för sammanhållningspolitiken. Förteckningen över särskilda mål inom de olika tematiska målen bör dock anpassas till de särskilda behoven inom Interreg, genom fastställande av kompletterande särskilda mål för det politiska målet ”Ett mer socialt Europa genom

³⁰ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

³¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken – *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*, COM(2017) 623 final, 24.10.2017.

den europeiska pelaren för sociala rättigheter” i syfte att möjliggöra interventioner av ESF-typ.

- (18) Mot bakgrund av de unika och särskilda förhållandena på Irland och i syfte att stödja samarbetet mellan Irland och Nordirland enligt långfredagsavtalet bör ett nytt Peace-plus-program för gränsöverskridande samarbete fortsätta att genomföras på grundval av tidigare samarbetsprogram mellan de irländska grevskap som gränsar till Nordirland och Nordirland. Med tanke på programmets praktiska betydelse är det nödvändigt att se till att, när programmet verkar för att stödja fred och försoning, Eruf även bidrar till att främja social, ekonomisk och regional stabilitet i de berörda regionerna, särskilt genom åtgärder som främjar sammanhållning mellan lokalsamhällen. Med hänsyn till programmets särdrag bör det förvaltas på ett integrerat sätt där Förenade kungarikets bidrag integreras i programmet som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål. Vidare bör vissa regler för urval av insatser i denna förordning inte tillämpas på det programmet när det gäller insatser till stöd för fred och försoning.
- (19) I denna förordning bör också två Interreg-specifika mål läggas till, ett mål till stöd för ett särskilt Interregmål i syfte att stärka den institutionella kapaciteten, förbättra det rättsliga och administrativa samarbetet, särskilt med koppling till genomförandet av meddelandet om gränsområden, intensivifiera samarbetet mellan enskilda medborgare och institutioner samt utveckla och samordna makroregionala strategier och havsområdesstrategier, och ett annat mål för särskilda frågor som rör det externa samarbetet, t.ex. säkerhet, trygghet, gränspassage och migration.
- (20) Den största delen av unionens stöd bör koncentreras till ett begränsat antal politiska mål i syfte att maximera genomslaget för Interreg.
- (21) Bestämmelserna om utarbetande, godkännande och ändring av Interregprogrammen samt bestämmelserna om territoriell utveckling, urval av insatser, övervakning och utvärdering, programmyndigheter, insatsrevision och öppenhet och kommunikation bör anpassas till Interregprogrammets särdrag i förhållande till bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR].
- (22) De bestämmelser om kriterier för att insatser ska anses vara genuint gemensamma och kooperativa, om partnerskap inom en Interreginsats och om den samordnande partners skyldigheter som fastställts under programperioden 2014–2020 bör fortsätta att gälla. Interregpartnerna bör dock samarbeta när det gäller alla de fyra aspekterna (utveckling, genomförande, bemanning och finansiering) och, när det gäller de yttersta randområdenas samarbete, tre av de fyra aspekterna, eftersom det bör vara enklare att kombinera stöd från Eruf med stöd genom unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, både på program- och på insatsnivå.
- (23) Det är nödvändigt att förtydliga reglerna för de småprojektfonder som genomförts sedan Interreg inleddes, men som aldrig har omfattats av några särskilda bestämmelser. I enlighet med vad som också anges i Regionskommitténs yttrande *Projekt för kontakter mellan människor och småskaliga projekt inom gränsöverskridande samarbetsprogram*³² fyller sådana småprojektfonder en viktig funktion för att bygga upp förtroende mellan människor och institutioner samtidigt som de ger ett stort europeiskt mervärde och i hög grad bidrar till det övergripande

³² Yttrande från Europeiska regionkommittén – *Projekt för kontakter mellan människor och småskaliga projekt inom gränsöverskridande samarbetsprogram*, 12.7.2017 (EUT C 342, 12.10.2017, s. 38).

målet i programmen för gränsöverskridande samarbete genom att de övervinner gränshinder och integrerar gränsområden och deras invånare. I syfte att förenkla den ekonomiska förvaltningen av småskaliga projekt för slutmottagarna, som ofta inte är vana vid att ansöka om EU-medel, bör det bli obligatoriskt att använda förenklade kostnadsalternativ och enhetsbelopp under en viss gräns.

- (24) Eftersom flera medlemsstater deltar och de administrativa kostnaderna därför är högre, särskilt för kontroller och översättning, bör utgiftstaket för tekniskt stöd vara högre än det för målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt”. För att kompensera för de högre administrativa kostnaderna bör medlemsstaterna när så är möjligt uppmuntras att minska den administrativa bördan för genomförandet av gemensamma projekt. Dessutom bör Interregprogram med begränsat stöd från unionen eller program för externt gränsöverskridande samarbete få ett visst minimibelopp för tekniskt stöd i syfte att säkerställa tillräcklig finansiering för ett effektivt tekniskt stöd.
- (25) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 finns det ett behov av att utvärdera fonderna på grundval av den information som samlats in till följd av särskilda krav på övervakning och samtidigt undvika överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondernas praktiska genomslag.
- (26) På grundval av erfarenheterna under programperioden 2014–2020 bör det system genom vilket det infördes en tydlig hierarki i reglerna om utgifternas stödberättigande fortsätta att tillämpas samtidigt som man bibehåller principen om att reglerna för utgifternas stödberättigande ska fastställas på unionsnivå eller för Interregprogrammen som helhet, i syfte att undvika eventuella motsägelser eller inkonsekvenser mellan olika förordningar och mellan förordningar och nationella regler. Kompletterande regler som antas av en medlemsstat och som bara gäller stödmottagare i den medlemsstaten bör begränsas till ett absolut minimum. Närmare bestämt bör bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014³³, som antogs för programperioden 2014–2020, integreras i denna förordning.
- (27) Medlemsstaterna bör uppmuntras att överlåta den förvaltande myndighetens uppgifter till en europeisk gruppering för territoriellt samarbete eller inrätta en sådan gruppering, liksom andra gränsöverskridande rättssubjekt som ansvarar för förvaltningen av ett delprogram, en integrerad territoriell investering eller en eller flera småprojektfonder, eller att agera som en enda partner.
- (28) För att fortsätta med den betalningskedja som fastställdes för programperioden 2014–2020, dvs. från kommissionen till den samordnande partnern via den attesterande myndigheten, bör den betalningskedjan fortsätta att tillämpas inom ramen för redovisningsfunktionen. Stödet från unionen bör utbetalas till den samordnande partnern, förutsatt att detta inte leder till dubbla avgifter vid omräkning till euro och tillbaka till en annan valuta eller vice versa mellan den samordnande partnern och övriga partner.

³³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014 av den 4 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 vad gäller särskilda regler om utgifters stödberättigande för samarbetsprogram (EUT L 138, 13.5.2014, s. 45).

- (29) I enlighet med artikel [63.9] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] ska sektorspecifika regler beakta behoven inom programmen för europeiskt territoriellt samarbete (Interreg), särskilt när det gäller revisionsfunktionen. Bestämmelserna om det årliga revisionsuttalandet, den årliga kontrollrapporten och insatsrevision bör därför förenklas och anpassas till dessa program som inbegriper flera medlemsstater.
- (30) Det bör fastställas en tydlig kedja för det ekonomiska ansvaret för återkrav vid oriktigheter från en enda partner eller andra partner via den samordnande partnern och den förvaltande myndigheten till kommissionen. Det bör fastställas bestämmelser om medlemsstaternas, tredjeländernas, partnerländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas ansvar för de fall då återbetalning inte kan utverkas från den enda partnern, andra partner eller den samordnande partnern som innebär att medlemsstaten ansvarar för återbetalningen till den förvaltande myndigheten. Till följd av detta finns det inom Interregprogrammen inget utrymme för belopp som inte kan återkrävas på stödmottagarnivå. Det dock är nödvändigt att förtydliga reglerna för de fall då en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium inte gör en återbetalning till den förvaltande myndigheten. Den samordnande partnerns skyldigheter för återkrav bör också förtydligas. Den förvaltande myndigheten bör närmare bestämt inte tillåtas att ålägga den samordnande partnern att inleda ett rättsligt förfarande i en annan medlemsstat.
- (31) För att så liknande regler som möjligt ska tillämpas både i de deltagande medlemsstaterna och i tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna bör denna förordning också tillämpas på tredjeländernas, partnerländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas deltagande, om inga särskilda regler anges i något specifikt kapitel i denna förordning. Interregprogrammets myndigheter bör avspeglas i jämförbara myndigheter i tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna. Startpunkten för utgifternas stödberättigande bör kopplas till det relevanta tredjelandets, partnerlandets eller utomeuropeiska landets eller territoriets undertecknande av finansieringsavtalet. Upphandling för stödmottagare i tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna bör följa bestämmelserna om extern upphandling i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) [new FR-Omnibus]³⁴. Det bör fastställas förfaranden för ingående av finansieringsavtal med varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium och av avtalen mellan den förvaltande myndigheten och varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium när det gäller stödet från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder eller vid överföring av bidrag som komplement till den nationella medfinansieringen från ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium till Interregprogrammet.
- (32) Trots att Interregprogram med deltagande av tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier bör genomföras genom delad förvaltning bör de yttersta randområdenas samarbete får genomföras genom indirekt förvaltning. Det bör fastställas särskilda regler om hur dessa program helt eller delvis ska genomföras genom indirekt förvaltning.
- (33) På grundval av erfarenheten med storskaliga infrastrukturprojekt inom programmen för gränsöverskridande samarbete inom det europeiska grannskapsinstrumentet under

³⁴ [Referens]

programperioden 2014–2020 bör förfarandena förenklas. Kommissionen bör dock behålla vissa rättigheter när det gäller urval av sådana projekt.

- (34) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter i syfte att anta och ändra förteckningarna över Interregprogram och förteckningen över totalbeloppet från unionens stöd till varje Interregprogram samt i syfte att anta beslut om godkännande av Interregprogram och ändringar av dessa. Dessa genombefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter³⁵. Trots att dessa akter är av allmän karaktär bör det rådgivande förfarandet tillämpas, eftersom de bara genomför bestämmelser på ett tekniskt sätt.
- (35) För att säkerställa enhetliga villkor för antagande eller ändring av Interregprogrammen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Programmen för externt gränsöverskridande samarbete bör dock i tillämpliga fall följa de kommittéförfaranden som fastställs genom förordning (EU) [IPA III] och förordning (EU) [NDICI] när det gäller det första beslutet om godkännande av dessa program.
- (36) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att ändra bilagan om mallen för Interregprogrammen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (37) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att främja samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

AVSNITT I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH INTERREGKOMPONENTER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) i syfte att främja samarbete mellan medlemsstaterna inom unionen och mellan medlemsstaterna och angränsande tredjeländer, partnerländer, andra territorier eller utomeuropeiska länder och territorier.
2. I denna förordning fastställs också de bestämmelser som behövs för att säkerställa en effektiv programplanering, inklusive tekniskt stöd, övervakning, utvärdering, kommunikation, stödberättigande, förvaltning och kontroll, samt den ekonomiska förvaltningen av programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (nedan kallade *Interregprogram*) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad *Eruf*).
3. När det gäller stöd från instrumentet för stöd inför anslutningen (nedan kallat *IPA III*), instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (nedan kallat *NDICI*) och finansieringen för alla utomeuropeiska länder och territorier för perioden 2012–2027, som fastställs som ett program genom rådets beslut (EU) nr XXX (nedan kallat *ULT-programmet*) till Interregprogrammen, nedan tillsammans kallade *unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder*, fastställs även i denna förordning ytterligare särskilda mål samt bestämmelser om integrering av dessa fonder i Interregprogrammen, kriterier för stödberättigande för tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier och deras regioner samt vissa särskilda genomförandebestämmelser.
4. När det gäller stöd till Interregprogrammen från Eruf och unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder (nedan tillsammans kallade *Interregfonderna*), fastställs i denna förordning särskilda Interregmål, bestämmelser om organisation, kriterier för stödberättigande för medlemsstaterna, tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier och deras regioner samt bestämmelser om ekonomiska anslag och kriterier för fördelningen av dessa anslag.
5. Förordning (EU) [new CPR] och förordning (EU) [new ERDF] ska tillämpas på Interregprogrammen, om inget annat särskilt fastställs enligt dessa förordningar och den här förordningen eller om bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR] endast kan tillämpas på målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt”.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel [2] i förordning (EU) [new CPR] gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

- 1) *IPA-stödmottagare*: ett land eller territorium som anges i bilaga I till förordning (EU) [IPA III].
 - 2) *tredjeland*: ett land som inte är en medlemsstat i unionen och som inte får stöd från Interregfonderna.
 - 3) *partnerland*: en IPA-stödmottagare eller ett land eller territorium som ingår i det geografiska område som omfattas av grannskapspolitiken och som anges i bilaga I till förordning (EU) [NDICI] samt Ryssland, och som får stöd från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.
 - 4) *gränsöverskridande rättssubjekt*: ett rättssubjekt som inrättats enligt lagarna i något av de länder som deltar i ett Interregprogram, under förutsättning att det har inrättats av territoriella myndigheter eller andra organ från minst två deltagarländer.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska, när det i bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR] hänvisas till "en medlemsstat" detta tolkas som "den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten" och när det i bestämmelser hänvisas till "varje medlemsstat" eller "medlemsstaterna", ska detta tolkas som "medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett visst Interregprogram".
- Vid tillämpningen av denna förordning ska, när det i bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR] hänvisas till de "fonder" som anges i [artikel 1.1 a] i den förordningen eller till "Eruf", detta tolkas som att de även omfattar unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.

Artikel 3

Komponenter inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

Inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder stödja följande komponenter:

1. Gränsöverskridande samarbete mellan angränsande regioner i syfte att främja integrerad regional utveckling (komponent 1) i form av
 - a) internt gränsöverskridande samarbete mellan angränsande landgränsregioner som tillhör två eller flera medlemsstater eller mellan angränsande landgränsregioner som tillhör minst en medlemsstat och ett eller flera tredjeländer som anges i artikel 4.3, eller
 - b) externt gränsöverskridande samarbete mellan angränsande landgränsregioner som tillhör minst en medlemsstat och en eller flera av följande:
 - i) IPA-stödmottagare, eller
 - ii) partnerländer som får stöd genom NDICI, eller
 - iii) Ryssland, i syfte att möjliggöra landets deltagande i det gränsöverskridande samarbete som också stöds genom NDICI.
2. Transnationellt samarbete och havssamarbete över större transnationella territorier och kring havsområden som involverar nationella, regionala och lokala programpartner i medlemsstaterna, tredjeländer och partnerländer samt Grönland, i syfte att uppnå ökad territoriell integration ("komponent 2": vid hänvisning enbart till transnationellt samarbete – "komponent 2A", vid hänvisning enbart till havssamarbete – "komponent 2B").

3. De yttersta randområdenas samarbete sinsemellan och med deras angränsande tredjeländer eller partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier eller flera av dessa, i syfte att underlätta deras regionala integration i grannskapet ("komponent 3").
4. Interregionalt samarbete, i syfte att effektivisera sammanhållningspolitiken ("komponent 4") genom att främja
 - a) utbyte av erfarenheter, innovativa tillvägagångssätt och kapacitetsuppbyggnad när det gäller
 - i) genomförandet av Interregprogram,
 - ii) genomförandet av programmen inom målet "Investering för sysselsättning och tillväxt", särskilt med avseende på interregionala och transnationella åtgärder med stödmottagare i minst en annan medlemsstat,
 - iii) upprättandet och användningen av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och deras funktionssätt,
 - b) analys av utvecklingstendenser i förhållande till målen för territoriell sammanhållning.
5. Interregionala innovationsinvesteringar genom kommersialisering och utökning av interregionala innovationsprojekt som kan stimulera utveckling av europeiska värdekedjor ("komponent 5").

AVSNITT II GEOGRAFISKT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 4

Geografiskt tillämpningsområdet för det gränsöverskridande samarbetet

1. När det gäller gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd från Eruf vara regioner på Nuts 3-nivå i unionen, längs alla inre och yttre landgränser med tredjeländer eller partnerländer.
2. Regioner som ligger vid sjögränser och som mellan sig har en fast förbindelse över sjögränsen ska också få stöd inom det gränsöverskridande samarbetet.
3. Interregprogrammen för internt gränsöverskridande samarbete får omfatta regioner i Norge, Schweiz och Förenade kungariket som motsvarar regioner på Nuts 3-nivå samt Liechtenstein, Andorra och Monaco.
4. När det gäller externt gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd genom IPA III eller NDICI vara regioner på Nuts 3-nivå i respektive partnerland eller, om Nuts-klassificering saknas, motsvarande områden längs alla landgränser mellan medlemsstaterna och de partnerländer som kan få stöd genom IPA III eller NDICI.

Artikel 5

Geografiskt tillämpningsområde för det transnationella samarbetet och havssamarbetet

1. När det gäller transnationellt samarbete och havssamarbete ska de regioner som får stöd genom Eruf vara regioner på Nuts 2-nivå i unionen med funktionella områden

som gränsar till varandra, i tillämpliga fall med beaktande av makroregionala strategier eller havsområdesstrategier.

2. Interregprogrammen för transnationellt samarbetet och havssamarbete får omfatta
 - a) regioner i Island, Norge, Schweiz, Förenade kungariket samt Liechtenstein, Andorra, Monaco och San Marino,
 - b) Grönland,
 - c) Färöarna,
 - d) regioner i partnerländer inom IPA III eller NDICI,oberoende av om de får eller inte får stöd från EU-budgeten.
3. De regioner, tredjeländer eller partnerländer som anges i punkt 2 ska vara regioner på Nuts 2-nivå eller, om Nuts-klassificering saknas, motsvarande områden.

Artikel 6

Geografiskt tillämpningsområde för de yttersta randområdenas samarbete

1. När det gäller de yttersta randområdenas samarbete ska alla regioner som anges i artikel 349 första stycket i EUF-fördraget få stöd genom Eruf.
2. Interregprogrammen för de yttersta randområdena får omfatta angränsande partnerländer som får stöd genom NDICI eller utomeuropeiska länderna och territorier som får stöd genom ULT-programmet, eller bådadera.

Artikel 7

Geografiskt tillämpningsområde för det interregionala samarbetet och de interregionala innovationsinvesteringarna

1. När det gäller alla Interregprogram inom komponent 4 eller interregionala innovationsinvesteringar inom komponent 5 ska hela unionens territorium få stöd genom Eruf.
2. Interregprogrammen inom komponent 4 får omfatta hela eller delar av tredjeländer, partnerländer, andra territorier eller de utomeuropeiska länder och territorier som avses i artiklarna 4, 5 och 6, oberoende av om de får eller inte får stöd genom unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.

Artikel 8

Förteckning över områden inom Interregprogrammen som ska få stöd

1. Vid tillämpningen av artiklarna 4, 5 och 6 ska kommissionen anta en genomförandeakt med en förteckning över de områden inom Interregprogrammen som ska få stöd, uppdelad efter varje komponent och varje Interregprogram. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2.

Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete ska förtecknas som ”Interreg/IPA III-program för gränsöverskridande samarbete” eller ”Interreg/NDICI-program för gränsöverskridande samarbete”.

2. Den genomförandeakt som avses i punkt 1 ska också innehålla en förteckning med uppgift om de regioner på Nuts 3-nivå i unionen som tas i beaktande vid tilldelningen av medel från Eruf för gränsöverskridande samarbete vid alla inre

gränser och de yttre gränser som omfattas av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, samt en förteckning med uppgift om de regioner på Nuts 3-nivå som tas i beaktande vid tilldelning av medel inom den komponent 2B som avses i artikel 9.3 a.

3. De regioner i tredjeländer, partnerländer eller territorier utanför unionen som inte får stöd genom Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska också tas upp i den förteckning som avses i punkt 1.

AVSNITT III

MEDEL OCH MEDFINANSIERINGSGRAD

Artikel 9

Eruf-medel för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

1. Eruf-medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska uppgå till 8 430 000 000 euro av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden för programperioden 2021–2027 enligt artikel [102.1] i förordning (EU) [new CPR].
2. De medel som avses i punkt 1 ska fördelas på följande sätt:
 - a) 52,7 % (dvs. totalt 4 440 000 000 euro) för gränsöverskridande samarbete (komponent 1).
 - b) 31,4 % (dvs. totalt 2 649 900 000 euro) för transnationellt samarbete och havssamarbete (komponent 2).
 - c) 3,2 % (dvs. totalt 270 100 000 euro) för de yttersta randområdenas samarbete (komponent 3).
 - d) 1,2 % (dvs. totalt 100 000 000 euro) för interregionalt samarbete (komponent 4).
 - e) 11,5 % (dvs. totalt 970 000 000 euro) för interregionala innovationsinvesteringar (komponent 5).
3. Kommissionen ska meddela varje medlemsstat dess andel av totalbeloppen för komponenterna 1, 2 och 3, uppdelat per år.

Befolkningsstorleken i följande regioner ska användas som kriterium för uppdelningen per medlemsstat.

 - a) Regioner på Nuts 3-nivå för komponent 1 och de regioner på Nuts 3-nivå för komponent 2B som anges i den genomförandeakt som avses i artikel 8.2.
 - b) Regioner på Nuts 2-nivå för komponenterna 2A och 3.
4. Varje medlemsstat får överföra högst 15 % av sitt anslag för varje komponent 1, 2 och 3 från någon av dessa komponenter till en eller flera andra komponenter.
5. Med utgångspunkt i de belopp som meddelats i enlighet med punkt 3 ska varje medlemsstat informera kommissionen om och på vilket sätt den har utnyttjat den överföringsmöjlighet som föreskrivs i punkt 4 samt om den därav följande fördelningen av dess andel mellan de Interregprogram i vilka medlemsstaten deltar.

Artikel 10

Bestämmelser som gäller flera fonder

1. Kommissionen ska anta en genomförandeakt med ett flerårigt strategidokument för de Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom Eruf och NDICI eller IPA III. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2.

När det gäller de Interregprogram som får stöd genom Eruf och NDICI ska den genomförandeakten ange de aspekter som avses i artikel 12.2 i förordning (EU) [NDICI].

2. Erufs bidrag till de Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som också ska få stöd från de anslag inom IPA III som tilldelats gränsöverskridande samarbete (nedan kallade *IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete*) eller från de anslag inom NDICI som tilldelats gränsöverskridande samarbete för det geografiska område som omfattas av grannskapspolitiken (nedan kallade *NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete*) ska fastställas av kommissionen och de berörda medlemsstaterna. Det bidrag från Eruf som fastställts för varje medlemsstat får inte omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i ett senare skede.
3. Stöd från Eruf ska beviljas enskilda Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete under förutsättning att motsvarande belopp tillhandahålls genom IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete och NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete enligt det relevanta strategiska programplaneringsdokumentet. Denna motsvarighet ska omfattas av ett maximibelopp som fastställs i den lagstiftningsakt som gäller IPA III eller NDICI.

Om översynen av det relevanta strategiska programplaneringsdokumentet för IPA III eller NDICI leder till en minskning av det matchande beloppet för återstående år ska varje berörd medlemsstat välja mellan följande alternativ:

- a) Begära att mekanismen enligt artikel 12.3 ska tillämpas,
 - b) att fortsätta att genomföra Interregprogrammet med återstående stöd från Eruf och IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete, eller
 - c) att kombinera alternativ a och b.
4. De årliga anslag till Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete som motsvarar stödet från Eruf, IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete ska tas upp under de relevanta budgettrubrikerna i 2021 års budgetförfarande.
 5. Om kommissionen har tagit upp ett särskilt anslag i syfte att bistå partnerländer eller regioner enligt förordning (EU) [NDICI] och utomeuropeiska länder och territorier enligt rådets beslut [OCT Decision], eller bådadera, för att stärka deras samarbete med regioner som gränsar till unionens yttre randområden i enlighet med artikel [33.2] i förordning (EU) [NDICI] eller artikel [87] i [OCTP Decision] eller bådadera, får även Eruf lämna bidrag i enlighet med denna förordning, om det är lämpligt och på grundval av ömsesidighet och proportionalitet när det gäller finansieringsnivå från NDICI eller ULT-programmet eller bådadera, till åtgärder som genomförs av ett partnerland, en region eller någon annan enhet enligt förordning (EU) [NDICI], av ett land, ett territorium eller någon annan enhet enligt [OCT Decision] eller av något av unionens yttersta randområden, särskilt inom ett eller

flera gemensamma Interregprogram inom komponent 2, 3 eller 4 eller när det gäller samarbetsåtgärder enligt artikel 60 som fastställs och genomförs i enlighet med denna förordning.

Artikel 11

Förteckning över medel till Interregprogrammen

1. På grundval av den information som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 9.5 ska kommissionen anta en genomförandeakt med en förteckning över alla Interregprogram och för varje program ange totalbeloppet på Erufs sammanlagda stöd och, i tillämpliga fall, det sammanlagda stödet från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 63.2.
2. Den genomförandeakten ska också innehålla en förteckning över de belopp som överförts i enlighet med artikel 9.5, specificerade per medlemsstat och för vart och ett av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.

Artikel 12

Återförande av medel och avbrytande

1. Erufs årliga bidrag till de Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete för vilka inga program har lämnats in till kommissionen senast den 31 mars under respektive år och som inte har omfördelats till något annat program som lämnats in inom samma kategori av Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete, ska under 2022 och 2023 tilldelas de Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilka den eller de berörda medlemsstaterna deltar.
2. Om det den 31 mars 2024 fortfarande finns Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som inte har lämnats in till kommissionen ska hela det bidrag från Eruf som avses i artikel 9.5 till dessa program för de återstående åren fram till 2027, och som inte har omfördelats till något annat Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som också får stöd genom IPA III-anlagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anlagen för gränsöverskridande samarbete, tilldelas de Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilka den eller de berörda medlemsstaterna deltar.
3. De Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som redan har godkänts av kommissionen ska avbrytas, eller anslaget till det programmet sänkas, i enlighet med tillämpliga bestämmelser och förfaranden, i synnerhet om
 - a) inget av de partnerländerna som omfattas av respektive Interregprogram har undertecknat det relevanta finansieringsavtalet inom de tidsfrister som fastställs i enlighet med artikel 57,
 - b) Interregprogrammet inte kan genomföras som planerat på grund av problem i relationerna mellan de deltagande länderna.

I sådana fall ska det bidrag från Eruf som avses i punkt 1 motsvarande de årliga delbetalningar som ännu inte har beviljats eller de årliga delbetalningar som beviljats och helt eller delvis dragits tillbaka under samma budgetår, men som inte har omfördelats till något annat Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som också får stöd genom IPA III-anlagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anlagen för gränsöverskridande samarbete, tilldelas de

Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilka den eller de berörda medlemsstaterna deltar.

4. När det gäller Interregprogram inom komponent 2 som redan har godkänts av kommissionen, ska ett partnerlands eller Grönlands deltagande avbrytas om någon av de situationer som anges i punkt 3 första stycket leden a och b föreligger.

De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de deltagande partnerländer som återstår ska begära något av följande:

- a) Att Interregprogrammet helt avbryts, särskilt om de viktigaste gemensamma utvecklingsmålen i programmet inte kan uppnås utan deltagande av det partnerlandet eller Grönland.
- b) Att anslaget till det Interregprogrammet sänks i enlighet med tillämpliga bestämmelser och förfaranden.
- c) Att Interregprogrammet fortsätter att genomföras utan deltagande av det partnerlandet eller Grönland.

Om anslaget till Interregprogrammet sänks i enlighet med punkt 4 andra stycket led b ska bidraget från Eruf motsvarande de årliga delbetalningar som ännu inte har beviljats tilldelas något annat Interregprogram inom komponent 2 i vilket en eller flera berörda medlemsstater deltar eller, om en medlemsstat bara deltar i ett Interregprogram inom komponent 2, ett eller flera Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete i vilket eller vilka den medlemsstaten deltar.

5. Det bidrag från IPA III, NDICI eller ULT-programmet som sänks i enlighet med denna artikel ska användas i enlighet med förordning (EU) [IPA III], förordning (EU) [NDICI] eller rådets beslut (EU) [OCT].
6. Om ett tredjeland eller partnerland som bidrar till ett Interregprogram med nationella medel som inte utgörs av nationell medfinansiering av stödet från Eruf eller från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder sänker det bidraget under den tid Interregprogrammet genomförs, antingen övergripande eller med avseende på gemensamma insatser som redan har valts ut, och har fått det dokument som föreskrivs i artikel 22.6, ska den eller de deltagande medlemsstaterna begära att något av de alternativ som anges i punkt 4 andra stycket ska tillämpas.

Artikel 13

Medfinansieringsgrad

Medfinansieringsgraden för varje Interregprogram får inte överstiga 70 %, såvida det inte fastställs en högre procentsats för Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete eller Interregprogram inom komponent 3 i förordning (EU) [IPA III], förordning (EU) [NDICI] eller rådets beslut (EU) [ULT-programmet] eller i någon akt som antas i med stöd av dessa.

KAPITEL II

Särskilda mål för Interreg och tematisk koncentration

Artikel 14

Särskilda mål för Interreg

1. Eruf ska, inom ramen för fondens tillämpningsområde enligt artikel [4] i förordning (EU) [new ERDF] och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, bidra till de politiska mål som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) [new CPR] genom gemensamma åtgärder inom Interregprogrammen.
2. När det gäller Peace-plus-programmet ska Eruf, när detta program verkar för att stödja fred och försoning, som ett särskilt mål under det fjärde politiska målet, också bidra till att främja social, ekonomisk och regional stabilitet i de berörda regionerna, särskilt genom åtgärder som främjar sammanhållningen mellan lokalsamhällen. En separat prioritering ska stödja detta särskilda mål.
3. Utöver de särskilda mål för Eruf som anges i artikel [2] i förordning (EU) [new ERDF] får Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, även bidra till de särskilda målen inom det fjärde politiska målet på följande sätt:
 - a) Effektivisera arbetsmarknaderna och förbättra tillgången till sysselsättning av god kvalitet över gränserna.
 - b) Förbättra tillgången till och kvaliteten när det gäller allmän utbildning, yrkesinriktad utbildning och livslångt lärande över gränserna i syfte att höja utbildnings- och kompetensnivån för erkännande över gränserna.
 - c) Ge rättvisare och snabbare tillgång till gränsöverskridande hälso- och sjukvård som är hållbar, prisvärd och av god kvalitet.
 - d) Förbättra tillgänglighet, effektivitet och anpassningsförmåga när det gäller hälso- och sjukvårdssystem samt långvarig vård och omsorg över gränserna.
 - e) Främja social inkludering och vidta åtgärder mot fattigdom, bland annat genom att främja lika möjligheter och motverka diskriminering över gränserna.
4. Inom komponenterna 1, 2 och 3 får Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, även stödja det särskilda Interregmålet ”Bättre Interreg-styrning”, särskilt genom följande åtgärder:
 - a) Interregprogram inom komponenterna 1 och 2B:
 - i) Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter, särskilt sådana som har fått i uppdrag att förvalta ett visst territorium, och hos berörda parter.
 - ii) Effektivisera den offentliga förvaltningen genom att främja rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan enskilda och institutioner, särskilt i syfte att undanröja rättsliga hinder och andra hinder i gränsregioner.
 - b) Interregprogram inom komponenterna 1, 2 och 3: Förbättra den institutionella kapaciteten hos myndigheter och berörda parter i syfte att genomföra makroregionala strategier och havsområdesstrategier.

- c) Utöver leden a och b, inom Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete och komponenterna 2 och 3 med stöd av Interregfonder: Bygga upp ömsesidigt förtroende, särskilt genom projekt som främjar kontakter mellan människor genom att verka för stabilare demokrati och genom att stödja aktörer i civilsamhället och deras roll i reformprocesser och demokratiska omvandlingar.
5. Inom Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete och komponenterna 2 och 3 ska Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder även bidra till det särskilda Interregmålet för externa åtgärder ”Ett tryggare och säkrare Europa”, i synnerhet genom åtgärder som rör gränspassage, rörlighet över gränser och migrationshantering, inklusive skydd av migranter.

Artikel 15

Tematisk koncentration

1. Minst 60 % av anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd till varje Interregprogram inom komponenterna 1, 2 och 3 ska tilldelas högst tre av de politiska mål som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) [new CPR].
2. Ytterligare 15 % av anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd till varje Interregprogram inom komponenterna 1, 2 och 3 ska tilldelas det särskilda Interregmålet ”Bättre Interregstyrning” eller det särskilda Interregmålet för externa åtgärder ”Ett tryggare och säkrare Europa”.
3. Om ett Interregprogram inom komponent 2A stöder en makroregional strategi ska de sammanlagda anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd tilldelas målen för den strategin.
4. Om ett Interregprogram inom komponent 2B stöder en makroregional strategi eller havsområdesstrategi ska minst 70 % av de sammanlagda anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd tilldelas målen för den strategin.
5. När det gäller Interregprogram inom komponent 4 ska de sammanlagda anslagen inom Eruf och, i tillämpliga fall, unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder inom andra prioriteringar än tekniskt stöd tilldelas det särskilda Interregmålet ”Bättre Interregstyrning”.

KAPITEL III

Programplanering

AVSNITT I

UTARBETANDE, GODKÄNNANDE OCH ÄNDRING AV INTERREGPROGRAM

Artikel 16

Utarbetande och inlämning av Interregprogram

1. Verksamheten inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) ska genomföras via Interregprogram genom delad förvaltning, med undantag av komponent 3, som helt eller delvis får genomföras genom indirekt förvaltning, och av komponent 5, som ska genomföras genom direkt eller indirekt förvaltning.

2. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska utarbeta ett Interregprogram för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 i enlighet med den mall som fastställs i bilagan.

3. De deltagande medlemsstaterna ska utarbeta ett Interregprogram i samarbete med de programpartner som avses i artikel [6] i förordning (EU) [the new CPR].

De deltagande tredjeländerna eller partnerländerna eller utomeuropeiska länderna och territorierna ska, i tillämpliga fall, också involvera programpartner motsvarande de partner som avses i den artikeln.

4. Den medlemsstat som ska fungera som värd för den förvaltande myndigheten ska lämna in ett Interregprogram till kommissionen senast den [*date of entry into force plus nine months*] på alla deltagande medlemsstaters och, i tillämpliga fall, tredjeländers, partnerländers eller utomeuropeiska länders och territoriers vägnar.

Ett Interregprogram som omfattar stöd från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska dock lämnas in av den medlemsstat som ska fungera som värd för den förvaltande myndigheten senast sex månader efter att kommissionen antagit det relevanta strategiska programplaneringsdokumentet enligt artikel 10.1 eller när det krävs enligt respektive grundläggande akt för ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.

5. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska skriftligen bekräfta att de godkänner innehållet i ett Interregprogram innan det läggs fram för kommissionen. Den bekräftelsen ska också innehålla ett åtagande från alla deltagande medlemsstater och, i tillämpliga fall, tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier om att tillhandahålla den medfinansiering som krävs för att genomföra Interregprogrammet och, i tillämpliga fall, tredjeländernas eller de utomeuropeiska ländernas och territoriernas åtagande om att bidra till finansieringen.

Genom undantag från första stycket ska de berörda medlemsstaterna, när det gäller Interregprogram som omfattar de yttersta randområdena och tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier, samråda med respektive tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier innan Interregprogrammen läggs fram för kommissionen. I det fallet får bekräftelserna av

Interregprogrammets innehåll och det eventuella bidraget från tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna i stället anges i de formellt godkända protokollen från samrådsmötena med tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna eller från överläggningarna i regionala samarbetsorganisationer.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 62 med avseende på att ändra bilagan i syfte att göra anpassningar till förändringar som sker under programperioden i fråga om icke-väsentliga delar av bilagan.

Artikel 17

Interregprogrammets innehåll

1. Varje Interregprogram ska innehålla en gemensam strategi för programmets bidrag till de politiska mål som fastställs i artikel [4.1] i förordning (EU) [new CPR] och till de särskilda mål för Interreg som fastställs i artikel 14.4 och 14.5 i denna förordning, med information om dess resultat.
2. Varje Interregprogram ska bestå av prioriteringar.
Varje prioritering ska motsvara ett enda politiskt mål eller, i tillämpliga fall, ett särskilt Interregmål eller de båda särskilda Interregmålen eller tekniskt stöd. En prioritering som motsvarar ett politiskt mål eller, i tillämpliga fall, ett särskilt Interregmål eller de båda särskilda Interregmålen ska bestå av ett eller flera särskilda mål. Flera prioriteringar kan motsvara samma politiska mål eller särskilda Interregmål.
3. I vederbörligen motiverade fall får de berörda medlemsstaterna efter överenskommelse med kommissionen, i syfte att effektivisera genomförandet av programmet och att åstadkomma storskaliga insatser, besluta att till Interregprogrammen överföra högst [x] % av det belopp från Eruf som tilldelats motsvarande program inom målet "Investering för sysselsättning och tillväxt" för samma region. Det överförda beloppet ska utgöra en eller flera separata prioriteringar.
4. I varje Interregprogram ska följande anges:
 - a) Programområde (inklusive karta över området som ett separat dokument).
 - b) En sammanfattning av de viktigaste gemensamma utmaningarna med beaktande av
 - i) ekonomiska, sociala och territoriella skillnader,
 - ii) gemensamma investeringsbehov och komplementaritet med andra former av stöd,
 - iii) lärdomar av tidigare erfarenhet,
 - iv) makroregionala strategier och havsområdesstrategier i de fall då programområdet helt eller delvis omfattas av en eller flera strategier.
 - c) En motivering till de utvalda politiska målen och de särskilda Interregmålen, motsvarande prioriteringar, särskilda mål och former av stöd, i tillämpliga fall, med uppgift om förbindelser som saknas i gränsöverskridande infrastruktur.
 - d) Särskilda mål för varje prioritering, utom för tekniskt stöd.
 - e) Följande för varje särskilt mål:

- i) De typer av åtgärder som hänför sig till detta, inklusive en förteckning över planerade insatser av strategisk betydelse och deras förväntade bidrag till dessa särskilda mål och till de makroregionala strategierna och havsområdesstrategierna, i tillämpliga fall.
 - ii) Output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål.
 - iii) De huvudsakliga målgrupperna.
 - iv) Särskilda målterritorier, inklusive planerad användning av integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling eller andra territoriella verktyg.
 - v) Planerad användning av finansieringsinstrument.
 - vi) En preliminär uppdelning av de anslagna medlen efter typ av intervention.
- f) För prioriteringen tekniskt stöd, planerad användning i enlighet med artiklarna [30], [31] och [32] i förordning (EU) [new CPR] och relevanta interventionstyper.
- g) En finansieringsplan med följande tabeller (utan uppdelning per deltagande medlemsstat, tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium, om inte annat anges där):
- i) En tabell med uppgift om de totala anslagen för Eruf och, i relevanta fall, för vart och ett av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder för hela programperioden och per år.
 - ii) En tabell med uppgift om de totala anslagen för varje prioritering från Eruf och, i relevanta fall, från vart och ett av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder per prioritering samt uppgift om nationell medfinansiering och om huruvida den nationella medfinansieringen utgörs av offentlig och privat medfinansiering.
- h) De åtgärder som vidtagits för att involvera de relevanta programpartner som avses i artikel [6] i förordning (EU) [new CPR] i utformningen av Interregprogrammet och deras roll i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av det programmet.
- i) Det tillvägagångssätt som planerats för att informera om och göra Interregprogrammet synligt, med uppgift om programmets mål, målgrupper, kommunikationskanaler, användning av sociala medier, planerad budget och relevanta indikatorer för övervakning och utvärdering.
5. Den information som avses i punkt 4 ska lämnas på följande sätt:
- a) När det gäller de tabeller som avses i punkt 4 g och stöd från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska dessa anslag anges på följande sätt:
 - i) För Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom IPA III och NDICI, som ett enda belopp (nedan kallat *IPA III-anslag för gränsöverskridande samarbete* eller *NDICI-anslag för gränsöverskridande samarbete*) som kombinerar bidraget från [rubrik 2 – Sammanhållning och värden, underrubriken ”Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning”] och [rubrik 6 Grannländer och omvärlden].

- ii) För Interregprogram inom komponenterna 2 och 4 som får stöd genom IPA III, NDICI eller ULT-programmet, som ett enda belopp (Interregfonderna) som kombinerar bidraget från [rubrik 2] och [rubrik 6] eller delas upp på finansieringsinstrumenten Eruf, IPA III, NDICI och ULT-programmet, i enlighet med programpartnernas val.
 - iii) För Interregprogram inom komponent 2 som får stöd genom ULT-programmet, genom uppdelning per finansieringsinstrument (Eruf och ULT-programmet – Grönland).
 - iv) För Interregprogram inom komponent 3 som får stöd genom NDICI och ULT-programmet, genom en lämplig uppdelning per finansieringsinstrument (Eruf, NDICI och ULT-programmet).
- b) Den tabell som avses i punkt 4 g ii ska bara innehålla beloppen för åren 2021–2025.
6. När det gäller punkt 4 e vi och f ska interventionstyperna grundas på den nomenklatur som fastställs i bilaga [I] till förordning (EU) [new CPR].
7. I Interregprogrammet ska följande anges:
- a) Den förvaltande myndigheten, revisionsmyndigheten och det organ till vilket kommissionen ska göra sina utbetalningar.
 - b) Förfarandet för inrättande av det gemensamma sekretariatet.
 - c) Ansvarsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna eller partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna, om de åläggs finansiella korrigeringar av den förvaltande myndigheten eller kommissionen.
8. Den förvaltande myndigheten ska underrätta kommissionen om alla ändringar av den information som avses i punkt 7 a, utan att detta kräver en ändring av programmet.
9. Genom undantag från punkt 4 ska innehållet i Interregprogram inom komponent 4 anpassas till dessa Interregprograms särskilda karaktär, särskilt på följande sätt:
- a) Den information som avses i led a är inte obligatorisk.
 - b) Den information som krävs enligt leden b och h ska lämnas i form av en kort beskrivning.
 - c) För varje särskilt mål inom alla andra prioriteringar än tekniskt stöd ska information om följande lämnas:
 - i) Fastställandet av en enda stödmottagare eller en begränsad förteckning över stödmottagare och förfarandet för beviljande av stöd.
 - ii) De typer av åtgärder som hänför sig till detta och åtgärderas förväntade bidrag till de särskilda målen.
 - iii) Output- och resultatindikatorer med motsvarande delmål och mål.
 - iv) De huvudsakliga målgrupperna.
 - v) En preliminär uppdelning av de anslagna medlen efter typ av intervention.

Artikel 18

Godkännande av Interregprogram

1. Kommissionen ska bedöma varje Interregprogram och om de följer bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR], förordning (EU) [new ERDF] och denna förordning och, i relevanta fall vid stöd från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, om de är förenliga med det fleråriga strategidokumentet enligt artikel 10.1 eller relevanta ramar för den strategiska programplaneringen enligt respektive grundläggande akt för ett eller flera av dessa instrument.
2. Kommissionen får framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att den medlemsstat som ska fungera som värd för den förvaltande myndigheten har lämnat in Interregprogrammet.
3. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska se över Interregprogrammet med beaktande av kommissionens synpunkter.
4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut om godkännande av varje Interregprogram senast sex månader efter den dag då den medlemsstat som ska fungera som värd för den förvaltande myndigheten lämnade in det programmet.
5. När det gäller Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete ska kommissionen anta sitt beslut enligt punkt 4 efter samråd med IPA III-kommittén i enlighet med artikel [16] i förordning (EU) [IPA III] och kommittén för instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete i enlighet med artikel [36] i förordning (EU) [NDICI].

Artikel 19

Ändring av Interregprogram

1. Den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten får lämna in en motiverad begäran om ändring av ett Interregprogram tillsammans med det ändrade programmet, med uppgift om hur den ändringen förväntas påverka förverkligandet av målen.
2. Kommissionen ska bedöma om ändringen följer bestämmelserna i förordning (EU) [new CPR], förordning (EU) [new ERDF] och denna förordning och får lämna synpunkter inom tre månader från inlämningen av det ändrade programmet.
3. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna ska se över det ändrade programmet och beakta kommissionens synpunkter.
4. Kommissionen ska godkänna en ändring av ett Interregprogram senast sex månader efter den dag då medlemsstaten lämnade in ändringen.
5. Medlemsstaten får under programperioden överföra högst 5 % av det ursprungliga anslaget för en prioritering, men motsvarande högst 3 % av programbudgeten, till en annan prioritering inom samma Interregprogram.

Sådana överföringar ska inte påverka föregående år.

De ska anses vara av mindre betydelse och ska inte kräva något beslut om ändring av Interregprogrammet av kommissionen. De ska dock uppfylla alla rättsliga krav. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram en ändrad version av den tabell som avses i artikel 17.4 g ii för kommissionen.

6. Kommissionens godkännande ska inte krävas för ändringar som är rent tekniska eller redaktionella och som inte påverkar genomförandet av Interregprogrammet. Den förvaltande myndigheten ska informera kommissionen om sådana ändringar.

AVSNITT II

TERRITORIELL UTVECKLING

Artikel 20

Integrerad territoriell utveckling

När det gäller Interregprogram ska de relevanta myndigheter eller organ på stadsnivå, lokal nivå eller annan territoriell nivå som ansvarar för att utarbeta sådana territoriella eller lokala utvecklingsstrategier som förtecknas i artikel [22] i förordning (EU) [new CPR] eller som ansvarar för att välja ut de insatser som ska få stöd inom sådana strategier som avses i artikel [23.4] i den förordningen, eller för bådadera, antingen vara gränsöverskridande rättssubjekt eller europeiska grupperingar för territoriellt samarbete.

Ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete som genomför en integrerad territoriell investering enligt artikel [24] i förordning (EU) [new CPR] eller något annat territoriellt verktyg enligt artikel [22] c i den förordningen får också vara ensam stödmottagare i enlighet med artikel 23.5 i denna förordning, under förutsättning att funktionerna är åtskilda inom det gränsöverskridande rättssubjektet eller den europeiska grupperingen för territoriellt samarbete.

Artikel 21

Lokalt ledd utveckling

Lokalt ledd utveckling enligt artikel [22] b i förordning (EU) [new CPR] får genomföras inom Interregprogrammen, under förutsättning att de relevanta lokala aktionsgrupperna består av företrädare för offentliga och privata socioekonomiska intressegrupper på lokal nivå i vilka ingen enskild intressegrupp styr beslutsfattandet, med minst två deltagande länder, varav minst ett är en medlemsstat.

AVSNITT III

INSATSER OCH SMÅPROJEKTFONDER

Artikel 22

Urval av Interreginsatser

1. Interreginsatserna ska väljas ut i enlighet med programmets strategi och mål av en övervakningskommitté som inrättats i enlighet med artikel 27.

Den övervakningskommittén får för urval av insatser inrätta en eller, särskilt för delprogram, flera styrkommittéer som agerar under övervakningskommitténs ansvar.

Om en insats helt eller delvis genomförs utanför programområdet [inom eller utanför unionen] ska urvalet av den insatsen kräva den förvaltande myndighetens uttryckliga godkännande i övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén.

2. Vid urvalet av insatser ska övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén fastställa och tillämpa icke-diskriminerande och tydliga kriterier och förfaranden som säkerställer jämställdhet samt beaktar Europeiska unionens stadga

om de grundläggande rättigheterna, principen om hållbar utveckling och unionens miljöpolitik i enlighet med artiklarna 11 och 191.1 i EUF-fördraget.

Kriterierna och förfarandena ska säkerställa prioriteringen av de insatser som ska väljas ut i syfte att maximera unionsmedlens bidrag till förverkligandet av Interregprogrammets mål och till genomförandet av samarbetet i insatserna inom Interregprogrammen, enligt artikel 23.1 och 23.4.

3. Den förvaltande myndigheten ska samråda med kommissionen och beakta kommissionens synpunkter före den första inlämningen av urvalskriterier till övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén. Detsamma ska gälla för alla påföljande ändringar av dessa kriterier.
4. Vid urvalet av insatser ska övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén
 - a) säkerställa att de utvalda insatserna är förenliga med Interregprogrammet och faktiskt bidrar till förverkligandet av programmets särskilda mål,
 - b) säkerställa att de utvalda insatserna inte står i strid med motsvarande strategier som upprättats enligt artikel 10.1 eller som upprättats för ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder,
 - c) säkerställa att de utvalda insatserna innebär det bästa förhållandet mellan stödbeloppet, den verksamhet som genomförs och förverkligandet av målen,
 - d) kontrollera att stödmottagaren har de ekonomiska resurser och de mekanismer som krävs för att kunna täcka drifts- och underhållskostnaderna,
 - e) säkerställa att de utvalda insatser som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU³⁶ är föremål för en miljökonsekvensbedömning eller ett granskningsförfarande på grundval av kraven i det direktivet, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU³⁷.
 - f) kontrollera att tillämplig lagstiftning har följts, om insatserna har påbörjats innan någon stödansökan har lämnats in till den förvaltande myndigheten,
 - g) säkerställa att de utvalda insatserna omfattas av den berörda Interregfondens tillämpningsområde och kan hänföras till en interventionstyp,
 - h) säkerställa att insatserna inte omfattar verksamhet som ingick i en insats som omfattas av omlokalisering i enlighet med artikel [60] i förordning (EU) [new CPR] eller som skulle utgöra en överföring av en produktiv verksamhet i enlighet med [artikel 59.1 a] i den förordningen,
 - i) säkerställa att de utvalda insatserna inte påverkas av något motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av insatserna,
 - j) säkerställa klimatsäkra investeringar i infrastruktur med en förväntad livslängd på minst fem år.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2011/92/EU (EUT L 124, 25.4.2014, s. 1).

5. Övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén ska godkänna de metoder och kriterier som används för urvalet av Interreginsatser, inklusive alla ändringar av dessa, utan att det påverkar tillämpningen av [artikel 27.3 b] i förordning (EU) [new CPR] med avseende på lokalt ledd utveckling eller artikel 24 i denna förordning.
6. Den förvaltande myndigheten ska för varje Interreginsats förse den samordnande eller enda partnern med ett dokument med en beskrivning av stödvillkoren för den Interreginsatsen, inbegripet de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras samt finansieringsplan och tidsfrist för genomförandet av insatsen och, i tillämpliga fall, den metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för insatsen och villkoren för utbetalning av bidraget.

I det dokumentet ska också den samordnande partnerns skyldigheter när det gäller återkrav i enlighet med artikel 50 anges. Dessa skyldigheter ska fastställas av övervakningskommittén. En samordnande partner som finns i en annan medlemsstat eller ett annat tredjeländ, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium än partnern ska inte vara skyldig att återkräva medel genom ett rättsligt förfarande.

Artikel 23

Partnerskap inom Interreginsatser

1. De insatser som väljs ut inom komponenterna 1, 2 och 3 ska inbegripa aktörer från minst två deltagande länder, varav minst en ska vara en stödmottagare från en medlemsstat.

Stödmottagare som får stöd från en Interregfond och partner som inte får något ekonomiskt stöd genom dessa fonder (stödmottagare och partner, nedan tillsammans kallade *partner*) utgör ett partnerskap för en Interreginsats.

2. En Interreginsats får genomföras i ett enda land, under förutsättning effekterna och fördelarna för programområdet anges i ansökan om insatsen.
3. Punkt 1 ska inte tillämpas på sådana insatser inom Peace-plus-programmet där programmet verkar för att stödja fred och försoning.
4. Partnerna ska samarbeta när det gäller utveckling, genomförande, bemanning och finansiering av Interreginsatsen.

När det gäller insatser inom komponent 3 i Interregprogrammen ska partner från de yttersta randområdena och från tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier endast vara skyldiga att samarbeta inom tre av de fyra områden som anges i första stycket.

5. Om det finns två eller flera partner ska de tillsammans utse någon av dem till samordnande partner.
6. Ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete får vara den enda partnern i en Interreginsats inom komponenterna 1, 2 och 3 i Interregprogrammen, under förutsättning att den är sammansatt av partner från minst två deltagande länder.

Ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete ska bestå av medlemmar från minst tre deltagande länder i Interregprogram inom komponent 4.

Ett rättssubjekt som genomför ett finansieringsinstrument eller en fond-i-fond får vara den enda partnern i en Interreginsats, utan att de krav på sammansättning som anges i första stycket behöver uppfyllas.

7. En sådan enda partner ska vara registrerad i en medlemsstat som deltar i Interregprogrammet.

Om villkoren i artikel 23 uppfylls får dock en sådan enda partner vara registrerade i en medlemsstat som inte deltar i det programmet.

Artikel 24

Småprojektfonder

1. Bidraget från Eruf eller, i tillämpliga fall, från något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder till en småprojektfond inom ett Interregprogram får inte överstiga 20 000 000 euro eller 15 % av det totala anslaget till Interregprogrammet, beroende på vilket som är lägst.

Slutmottagarna inom en småprojektfond ska få stöd från Eruf eller, i tillämpliga fall, från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder genom stödmottagaren och genomföra småskaliga projekt inom den småprojektfonden.

2. Stödmottagaren i en småprojektfond ska vara ett gränsöverskridande rättssubjekt eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete.
3. Det dokument där stödvillkoren för en småprojektfond anges ska, utöver de aspekter som fastställs i artikel 22.6, även ange de aspekter som krävs för att säkerställa att stödmottagaren

- a) upprättar ett icke-diskriminerande och öppet urvalsförfarande,
- b) tillämpar objektiva kriterier för urvalet av småskaliga projekt, som inte leder till intressekonflikter,
- c) bedömer ansökningar om stöd,
- d) väljer ut projekt och fastställer stödbelopp för alla småskaliga projekt,
- e) ansvarar för genomförandet av insatsen och hos sig bevarar alla styrkande handlingar som krävs för verifieringskedjan i enlighet med bilaga [XI] till förordning (EU) [new CPR],
- f) offentliggör förteckningen över de slutmottagare som deltar i insatsen.

Stödmottagaren ska säkerställa att slutmottagarna uppfyller kraven i artikel 35.

4. Urvalet av småskaliga projekt ska inte utgöra någon delegering av uppgifter från den förvaltande myndigheten till ett sådant förmedlande organ som avses i artikel [65.3] i förordning (EU) [new CPR].
5. De personalkostnader och indirekta kostnader som uppkommer hos stödmottagaren för förvaltningen av småprojektfonden får inte överstiga 20 % av de sammanlagda stödberättigande kostnaderna för respektive småprojektfond.
6. Om det offentliga bidraget till ett småskaligt projekt inte överstiger 100 000 euro ska bidraget från Eruf eller, i tillämpliga fall, något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder lämnas i form av enhetskostnader eller enhetsbelopp eller inbegripa schablonbelopp, utom för projekt för vilka stödet utgör statligt stöd.

Vid finansiering genom schablonbelopp får de kostnadskategorier till vilka schablonbeloppet hör ersättas i enlighet med [artikel 48.1 a] i förordning (EU) [new CPR].

Artikel 25

Den samordnande partnerns uppgifter

1. Den samordnande partnern ska
 - a) fastställa arrangemangen med övriga partner i ett avtal som innehåller bestämmelser som bland annat säkerställer en sund ekonomisk förvaltning av de unionsmedel som tilldelas Interreginsatsen, inklusive för återkrav av felaktigt utbetalda belopp,
 - b) ta ansvar för att säkerställa genomförandet av hela Interreginsatsen,
 - c) säkerställa att de utgifter som alla partner redovisar har uppkommit vid genomförandet av Interreginsatsen, att de motsvarar den verksamhet som alla partner kommit överens om och att de är förenliga med det dokument som den förvaltande myndigheten har tillhandahållit i enlighet med artikel 22.6.
2. Den samordnande partnern ska, om inget annat anges i de arrangemang som fastställts i enlighet med punkt 1 a, säkerställa att de övriga partnerna får det totala bidragsbeloppet från respektive unionsfond så snabbt som möjligt och i sin helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska det beloppet till andra partner får tas ut.
3. Vilken stödmottagare som helst i en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium som deltar i ett Interregprogram får utses till samordnande partner.

De medlemsstater, tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier som deltar i ett Interregprogram får dock komma överens om att en partner som inte får stöd från Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder får utses till samordnande partner.

AVSNITT IV TEKNISKT STÖD

Artikel 26

Tekniskt stöd

1. Tekniskt stöd till varje Interregprogram ska ersättas med schablonbelopp genom att man tillämpar de procentsatser som anges i punkt 2 på de stödberättigande utgifter som ingår i varje betalningsansökan i enlighet med [artikel 85.3 a eller c] i förordning (EU) [new CPR].
2. Följande procentsatser gäller för ersättning för tekniskt stöd genom Eruf och unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder:
 - a) Interregprogram för internt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom Eruf: 6 %.

- b) Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som får stöd genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete: 10 %.
 - c) Interregprogram inom komponenterna 2, 3 och 4, både för Eruf och, i tillämpliga fall, för unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder: 7 %.
3. För Interregprogram med totala anslag på mellan 30 000 000 euro och 50 000 000 euro ska det belopp som motsvarar procentsatsen för tekniskt stöd höjas med ett ytterligare belopp på 500 000 euro. Kommissionen ska lägga till det beloppet till den första mellanliggande betalningen.
 4. För Interregprogram med lägre totala anslag än 30 000 000 euro ska det belopp som behövs för tekniskt stöd, uttryckt i euro, och motsvarande procentsats fastställas i kommissionens beslut om godkännande av det berörda Interregprogrammet.

KAPITEL IV

Övervakning, utvärdering och kommunikation

AVSNITT I

ÖVERVAKNING

Artikel 27

Övervakningskommitté

1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i det programmet ska enligt överenskommelse med den förvaltande myndigheten inrätta en kommitté som ska övervaka genomförandet av respektive Interregprogram (nedan kallad *övervakningskommitté*) inom tre månader från den dag då kommissionens beslut om antagande av ett Interregprogram anmäldes till medlemsstaten.
2. Övervakningskommitténs ordförande ska vara en företrädare för den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten eller i vilken den förvaltande myndigheten finns.

Om det i övervakningskommitténs arbetsordning fastställs att ordförandeskapet ska rotera får övervakningskommitténs ordförande vara en företrädare för ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium tillsammans med en företrädare för medlemsstaten eller den förvaltande myndigheten och vice versa.
3. Varje medlem av övervakningskommittén ska vara röstberättigad.
4. Varje övervakningskommitté ska anta sin egen arbetsordning vid sitt första möte.

Övervakningskommitténs och, i tillämpliga fall, styrkommitténs arbetsordning ska förhindra alla intressekonflikter vid urvalet av Interreginsatser.
5. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska alla frågor som påverkar genomförandet av programmet i syfte att förverkliga programmålen.
6. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra övervakningskommitténs arbetsordning samt alla uppgifter och all information som delas med övervakningskommittén på den webbplats som avses i artikel 35.2.

Artikel 28

Övervakningskommitténs sammansättning

1. Övervakningskommitténs sammansättning i varje Interregprogram ska fastställas gemensamt av de medlemsstater och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i det berörda programmet och ska säkerställa en balanserad representation av relevanta myndigheter, förmedlande organ och företrädare för de programpartner som avses i artikel [6] i förordning (EU) [new CPR] från medlemsstaterna, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna och territorierna.

Vid sammansättningen av övervakningskommittén ska hänsyn tas till antalet medlemsstater, tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder och territorier som deltar i det berörda Interregprogrammet.

Övervakningskommittén ska också bestå av företrädare för gemensamt inrättade organ för hela programområdet eller en del av programområdet, inklusive europeiska grupperingar för territoriellt samarbete.

2. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra en förteckning över medlemmarna i övervakningskommittén på den webbplats som avses i artikel 35.2.
3. Kommissionens företrädare ska delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

Artikel 29

Övervakningskommitténs uppgifter

1. Övervakningskommittén ska granska
 - a) framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen i Interregprogrammet,
 - b) eventuella frågor som påverkar fullgörandet av Interregprogrammet och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem,
 - c) när det gäller finansieringsinstrumenten, de aspekter av förhandsbedömningen som anges i artikel [52.3] i förordning (EU) [new CPR] och i det strategidokument som avses i artikel [53.2] i den förordningen,
 - d) framstegen med att genomföra utvärderingar och sammanfattande utvärderingar och med att följa upp resultaten,
 - e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,
 - f) framstegen med att genomföra Interreginsatser av strategisk betydelse och, i tillämpliga fall, av storskaliga infrastrukturprojekt,
 - g) framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga institutioner och stödmottagare, om det är relevant.
2. Utöver de uppgifter som rör det urval av insatser som anges i artikel 22 ska övervakningskommittén godkänna
 - a) de metoder och kriterier som tillämpas för urvalet av insatser, inklusive alla ändringar av dessa, efter samråd med kommissionen i enlighet med artikel 22.2, utan att det påverkar tillämpningen av [artikel 27.3 b, c och d] i förordning (EU) [new CPR],

- b) utvärderingsplanen och alla ändringar av planen,
- c) alla förslag från den förvaltande myndigheten om ändring av Interregprogrammet, inklusive överföring i enlighet med artikel 19.5,
- d) den slutliga prestationsrapporten.

Artikel 30

Översyn

1. Kommissionen får anordna en översyn i syfte att granska hur Interregprogrammen har fullgjorts.
Översynen får göras skriftligt.
2. Den förvaltande myndigheten ska på kommissionens begäran inom en månad förse kommissionen med information om följande aspekter som anges i artikel 29.1:
 - a) Framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, eventuella frågor som påverkar fullgörandet av respektive Interregprogram och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.
 - b) Framstegen med att genomföra utvärderingar och sammanfattande utvärderingar och med att följa upp resultaten.
 - c) Framstegen med att bygga upp administrativ kapacitet hos offentliga myndigheter och stödmottagare.
3. Resultaten av översynen ska dokumenteras i godkända protokoll.
4. Den förvaltande myndigheten ska följa upp de frågor som kommissionen tar upp och inom tre månader informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits.

Artikel 31

Överföring av uppgifter

1. Varje förvaltande myndighet ska senast den 31 januari, den 31 mars, den 31 maj, den 31 juli, den 30 september och den 30 november varje år på elektronisk väg överföra kumulativa uppgifter för respektive Interregprogram till kommissionen i enlighet med mallen i bilaga [VII] till förordning (EU) [new CPR].
Den första överföringen ska göras senast den 31 januari 2022 och den sista överföringen senast den 31 januari 2030.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska för varje prioritering delas upp på särskilda mål och ska avse
 - a) antalet utvalda Interreginsatser, insatsernas totala stödberättigande kostnad, bidraget från respektive Interregfond och de totala stödberättigande utgifter som parterna redovisat för den förvaltande myndigheten, allt uppdelat efter interventionstyp,
 - b) värden för output- och resultatindikatorer för de utvalda Interreginsatserna och värden som uppnåtts genom Interreginsatserna.
3. För finansieringsinstrument ska uppgifter även lämnas om följande:
 - a) Stödberättigande utgifter per typ av finansiell produkt.

- b) Beloppet på de förvaltningskostnader och förvaltningsavgifter som redovisats som stödberättigande utgifter.
 - c) Beloppet, per typ av finansiell produkt, på de privata och offentliga medel som utnyttjats utöver fonderna.
 - d) Ränta och andra vinster som uppkommit genom Interregfondernas stöd till de finansieringsinstrument som avses i artikel 54 i förordning (EU) [new CPR] och återlämnade medel som hänför sig till sådant stöd från Interregfonderna som avses i artikel 56 i den förordningen.
- 4. De uppgifter som överlämnas i enlighet med denna artikel ska vara aktuella uppgifter från slutet av den månad som föregår inlämningsmånaden.
 - 5. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra alla uppgifter som överförs till kommissionen på den webbplats som avses i artikel 35.2.

Artikel 32

Slutlig prestationsrapport

- 1. Varje förvaltande myndighet ska senast den 15 februari 2031 lämna en slutlig prestationsrapport om respektive Interregprogram till kommissionen.
Den slutliga prestationsrapporten ska lämnas in med hjälp av den mall som fastställts i enlighet med artikel [38.5] i förordning (EU) [new CPR].
- 2. Den slutliga prestationsrapporten ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning programmålen har uppnåtts utifrån de aspekter som anges i artikel 29, utom när det gäller artikel 29.1 c.
- 3. Kommissionen ska granska den slutliga prestationsrapporten och informera den förvaltande myndigheten om eventuella synpunkter inom fem månader från dagen för mottagandet av rapporten. Om sådana synpunkter har lämnats, ska den förvaltande myndigheten tillhandahålla alla de uppgifter som behövs med avseende på dessa synpunkter och, om så är befogat, inom tre månader informera kommissionen om de åtgärder som har vidtagits. Kommissionen ska informera medlemsstaterna om godtagandet av rapporten.
- 4. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra den slutliga prestationsrapporten på den webbplats som avses i artikel 35.2.

Artikel 33

Indikatorer för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg)

- 1. Gemensamma output- och resultatindikatorer enligt bilaga [I] till förordning (EU) [new ERDF] och, om nödvändigt, programspecifika output- och resultatindikatorer, ska användas i enlighet med artikel [12.1] i förordning (EU) [new CPR] och artiklarna 17.3 d ii och 31.2 b i denna förordning.
- 2. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa.

AVSNITT II UTVÄRDERING OCH KOMMUNIKATION

Artikel 34

Utvärdering under programperioden

1. Den förvaltande myndigheten ska utvärdera varje Interregprogram. Varje utvärdering ska innehålla en bedömning av programmets ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och EU-mervärde i syfte att förbättra kvaliteten när det gäller utformning och genomförande av respektive Interregprogram.
2. Den förvaltande myndigheten ska dessutom senast den 30 juni 2029 göra en utvärdering av varje Interregprogram i syfte att bedöma deras genomslag.
3. Den förvaltande myndigheten ska låta funktionellt oberoende experter göra utvärderingarna.
4. Den förvaltande myndigheten ska säkerställa att det finns förfaranden som gör det möjligt att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna.
5. Den förvaltande myndigheten ska upprätta en utvärderingsplan som får omfatta flera Interregprogram.
6. Den förvaltande myndigheten ska lägga fram utvärderingsplanen för övervakningskommittén senast ett år efter godkännandet av Interregprogrammet.
7. Den förvaltande myndigheten ska offentliggöra alla utvärderingar på den webbplats som avses i artikel 35.2.

Artikel 35

Den förvaltande myndighetens och partnernas skyldigheter när det gäller öppenhet och kommunikation

1. Varje förvaltande myndighet ska ange en person med ansvar för kommunikation för varje Interregprogram som den ansvarar för.
2. Den förvaltande myndigheten ska inom sex månader från godkännandet av Interregprogrammet se till att det finns en webbplats med information om varje Interregprogram som den ansvarar för och som omfattar programmets mål, verksamhet, tillgängliga finansieringsmöjligheter och resultat.
3. Artikel [44.2–44.7] i förordning (EU) [new CPR] om den förvaltande myndighetens skyldigheter ska tillämpas.
4. Varje partner i en Interreginsats eller varje organ som genomför ett finansieringsinstrument ska tillkännage stöd från en Interregfond, inklusive medel som återanvänts för finansieringsinstrument i enlighet med artikel [56] i förordning (EU) [new CPR], till en Interreginsats genom
 - a) att på partnerns officiella webbplats, om sådan finns, ge en kort beskrivning av Interreginsatsen, i förhållande till omfattningen av stödet från en Interregfond, inklusive dess mål och resultat, där unionens ekonomiska stöd framhävs,
 - b) att i dokument och kommunikationsmaterial som rör genomförandet av Interreginsatsen inbegripa ett uttalande som på ett tydligt sätt framhäver stödet från en Interregfond, riktat till allmänheten eller deltagarna,

- c) sätta upp skyltar eller anslagstavlor på offentliga platser så snart det praktiska genomförandet av en Interreginsats som innebär fysiska investeringar eller inköp av utrustning inleds, om den totala kostnaden för insatsen överstiger 100 000 euro,
- d) att för Interreginsatser som inte omfattas av led c, offentligt anslå minst en tryckt affisch eller elektronisk bildskärm (minsta format: A3) med information om Interreginsatsen som framhäver att insatsen stöds genom en Interregfond,
- e) att för insatser av strategisk betydelse och insatser vars totala kostnad överstiger 10 000 000 euro, anordna ett informationsevenemang som i god tid involverar kommissionen och ansvarig förvaltande myndighet.

Termen ”Interreg” ska användas intill unionens emblem i enlighet med artikel [42] i förordning (EU) [new CPR].

- 5. När det gäller småprojektfonder och finansieringsinstrument ska stödmottagaren säkerställa att slutmottagarna uppfyller kraven i punkt 4 c.
- 6. Om stödmottagaren inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel [42] i förordning (EU) [new CPR] eller enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska medlemsstaten göra en finansiell korrigerings genom att dra tillbaka högst 5 % av stödet från fonderna till den berörda insatsen.

KAPITEL V

Stödberättigande

Artikel 36

Regler om utgifternas stödberättigande

- 1. En Interreginsats får helt eller delvis genomföras utanför en medlemsstat, inklusive utanför unionen, under förutsättning att Interreginsatsen bidrar till målen för respektive Interregprogram.
- 2. Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för stödberättigande i artiklarna [57–62] i förordning (EU) [new CPR], i artiklarna [4 och 6] i förordning (EU) [new ERDF] eller i detta kapitel, inklusive i akter som antas med stöd av dessa, får de deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna eller territorierna genom ett gemensamt beslut i övervakningskommittén bara fastställa kompletterande regler om utgifternas stödberättigande för Interregprogrammet för utgiftskategorier som inte omfattas av dessa bestämmelser. Dessa kompletterande regler ska omfatta programområdet i sin helhet.

Om man i ett Interregprogram väljer ut insatser på grundval av ansökningsomgångar ska dessa kompletterande regler antas innan den första ansökningsomgången offentliggörs. I övriga fall ska dessa kompletterande regler antas innan de första insatserna väljs ut.

- 3. I frågor som inte omfattas av reglerna för stödberättigande i artiklarna [57–62] i förordning (EU) [new CPR], i artiklarna [4 och 6] i förordning (EU) [new ERDF] och i detta kapitel, inklusive i akter som antas med stöd av dessa eller i regler som fastställs i enlighet med punkt 4, ska de nationella reglerna i den medlemsstat och, i

tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier där utgiften uppkommer tillämpas.

4. Om den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten har skilda uppfattningar om själva stödberättigandet som sådant när det gäller en Interreginsats som valts ut inom respektive Interregprogram ska den förvaltande myndighetens uppfattning gälla, med vederbörligt beaktande av övervakningskommitténs yttrande.
5. Utomeuropeiska länder och territorier ska inte vara berättigade till stöd från Eruf inom Interregprogrammen, men de får delta i dessa program på de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 37

Allmänna bestämmelser om kostnadskategoriernas stödberättigande

1. De deltagande medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländerna, partnerländerna och de utomeuropeiska länderna eller territorierna får i övervakningskommittén för ett Interregprogram komma överens om att utgifter som omfattas av en eller flera av de kategorier som avses i artiklarna 38–43 inte ska vara stödberättigande inom en eller flera prioriteringar i ett Interregprogram.
2. Alla utgifter som är stödberättigande i enlighet med denna förordning och som betalats av eller för en Interregpartner ska avse kostnader för inledande av eller inledande och genomförande av en insats eller en del av en insats.
3. Följande kostnader är inte stödberättigande:
 - a) Böter, ekonomiska påföljder och utgifter för rättsliga tvister.
 - b) Kostnader för gåvor, utom om värdet är högst 50 euro per gåva och de hör samman med marknadsföring, kommunikation, reklam eller information.
 - c) Kostnader som beror på fluktuationer i valutakurserna.

Artikel 38

Personalkostnader

1. Personalkostnader ska bestå av bruttokostnaderna för personal med följande typ av anställning hos Interregpartnern:
 - a) Heltidsanställning.
 - b) Deltidsanställning med en fast andel av arbetstiden per månad.
 - c) Deltidsanställning med ett varierande antal arbetstimmar per månad. eller
 - d) Timanställning.
2. Personalkostnader ska endast omfatta följande:
 - a) Löner som betalats ut i samband med verksamhet som enheten inte skulle utföra om det inte vore för den berörda insatsen, som fastställts i ett anställnings- eller arbetsavtal, ett anställningsbeslut (nedan kallade *anställningsbevis*) eller i lag och som gäller de arbetsuppgifter som anges i arbetsbeskrivningen för den berörda arbetstagaren.
 - b) Eventuella andra kostnader som arbetsgivaren haft och betalat och som är direkt kopplade till löner, till exempel skatter och sociala avgifter inklusive

pensioner, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004³⁸, förutsatt att

- i) de har fastställts i ett anställningsbevis eller är lagstadgade,
- ii) de är förenliga med den lagstiftning som det hänvisas till i anställningsbeviset och med gängse praxis i det land och/eller den organisation där den anställde faktiskt arbetar, och
- iii) inte kan återkrävas av arbetsgivaren.

När det gäller led a får utbetalningar till fysiska personer som arbetar för Interregpartnern enligt ett annat avtal än ett anställnings- eller arbetsavtal likställas med löneutbetalningar och ett sådant avtal får betraktas som ett anställningsbevis.

3. Personalkostnaderna får ersättas antingen
 - a) i enlighet med [artikel 48.1 första stycket led a] i förordning (EU) [new CPR] (styrkta med anställningsbevis och lönespecifikation), eller
 - b) enligt de förenklade kostnadsalternativ som anges i [artikel 48.1 första stycket leden b–e] i förordning (EU) [new CPR], eller
 - c) som ett schablonbelopp i enlighet med artikel [50.1] i förordning (EU) [new CPR].
4. Personalkostnaderna för personer som arbetar deltid med insatsen ska beräknas antingen
 - a) som en fast procentsats av bruttopersonalkostnaden i enlighet med artikel [50.2] i förordning (EU) [new CPR], eller
 - b) som en varierande andel av bruttopersonalkostnaden, i enlighet med att det antal arbetstimmar som ägnas åt insatsen varierar från månad till månad, baserat på ett tidsregistreringssystem som täcker 100 % av den anställdes arbetstid.
5. För deltidsuppgifter enligt punkt 4 b ska ersättningen för personalkostnaderna beräknas på grundval av en timlön som fastställs antingen
 - a) genom att bruttopersonalkostnaden per månad divideras med det antal arbetstimmar per månad som anges i anställningsbeviset, eller
 - b) genom att den senaste dokumenterade bruttopersonalkostnaden per år divideras med 1 720 timmar, i enlighet med [artikel 50.2, 50.3 och 50.4] i förordning (EU) [new CPR].
6. När det gäller personalkostnader för personer som enligt anställningsbeviset är timanställda ska dessa kostnader vara stödberättigande och det faktiska antalet timmar som personerna enligt ett tidsregistreringssystem har arbetat med insatsen ska multipliceras med den timlön som anges i anställningsbeviset.

Artikel 39

Kontorskostnader och administrativa kostnader

Kontorskostnader och administrativa kostnader ska endast omfatta följande:

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

- a) Hyra för kontorslokaler.
- b) Försäkringsavgifter och skatter och avgifter för de byggnader där personalen är inhyrt och för kontorsutrustningen (t.ex. försäkring mot brand eller stöld).
- c) Allmänna nyttigheter (t.ex. el, värme, vatten).
- d) Kontorsmateriel.
- e) Allmänna räkenskaper som tillhandahålls inom stödmottagarens organisation.
- f) Arkiv.
- g) Underhåll, städning och reparationer.
- h) Säkerhet.
- i) It-system.
- j) Kommunikation (t.ex. telefon, fax, internet, post, visitkort).
- k) Bankavgifter för att öppna och förvalta kontot eller kontona, om genomförandet av en insats kräver att det öppnas ett separat konto.
- l) Avgifter för ekonomiska transaktioner över gränserna.

Artikel 40

Kostnader för resor och logi

1. Kostnader för resor och logi ska endast omfatta följande:
 - a) Kostnader för resor (t.ex. biljetter, rese- och bilförsäkring, bränsle, milersättning, vägtullar och parkeringsavgifter).
 - b) Kostnader för måltider.
 - c) Kostnader för logi.
 - d) Kostnader för visum.
 - e) Dagtraktamenten.

Ovanstående gäller oavsett om kostnaderna uppkommer och betalas i eller utanför programområdet.
2. För kostnader enligt punkt 1 a–d som täcks av ett dagtraktamente ska ingen annan ersättning betalas ut utöver dagtraktamentet.
3. Kostnader för externa experter och tjänsteleverantörers resor och logi ingår i de kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster som anges i artikel 41.
4. Utgifter för kostnader enligt denna artikel som betalats direkt av en av stödmottagarens anställda ska styrkas med ett kvitto på att stödmottagaren återbetalat utgifterna till den anställde.
5. Kostnaderna för resor och logi för en insats får beräknas som ett schablonbelopp upp till 15 % av insatsens andra direkta kostnader än direkta personalkostnader.

Artikel 41

Kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster

När det gäller kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster ska utgifterna endast omfatta följande tjänster och sakkunskap som tillhandahålls av ett offentligt eller privat organ eller en annan fysisk person än stödmottagaren för insatsen:

- a) Studier eller undersökningar (t.ex. utvärderingar, strategier, projektbeskrivningar, konstruktionsritningar, handledningar).
- b) Utbildning.
- c) Översättningar.
- d) Utveckling, ändring och uppdatering av it-system och webbplatser.
- e) Marknadsföring, kommunikation, reklam eller information i samband med en insats eller ett samarbetsprogram.
- f) Ekonomisk förvaltning.
- g) Tjänster i samband med anordnande och genomförande av evenemang eller möten (bl.a. hyra, catering eller tolkning).
- h) Deltagande i evenemang (t.ex. deltagaravgifter).
- i) Juridisk rådgivning och notarietjänster, teknisk och ekonomisk sakkunskap, andra konsult- och redovisningstjänster.
- j) Immateriella rättigheter.
- k) Kontroller enligt [artikel 68.1 a] i förordning (EU) [new CPR] och artikel 45.1 i denna förordning.
- l) Kostnader för redovisningsfunktionen på programnivå enligt artikel [70] i förordning (EU) [new CPR] och artikel 46 i denna förordning.
- m) Kostnader för revision på programnivå enligt artiklarna [72] och [75] i förordning (EU) [new CPR] och artiklarna 47 och 48 i denna förordning.
- n) Garantier som tillhandahålls av en bank eller något annat finansinstitut när detta krävs enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning eller i ett programdokument som antagits av övervakningskommittén.
- o) Resor och logi för externa experter, talare, mötesordförande samt tjänsteleverantörer.
- p) Annan särskild sakkunskap och andra särskilda tjänster som behövs för insatserna.

Artikel 42

Kostnader för utrustning

1. Kostnader för utrustning som köps, hyrs eller leasas av stödmottagaren för insatsen och som inte omfattas av artikel 39 ska endast omfatta följande:
 - a) Kontorsutrustning.
 - b) Hårdvara och programvara för it.
 - c) Möbler och inredning.
 - d) Laboratorieutrustning.
 - e) Maskiner och instrument.

- f) Verktyg eller anordningar.
 - g) Fordon.
 - h) Annan särskild utrustning som behövs för insatserna.
2. Kostnader för inköp av begagnad utrustning kan vara stödberättigande på följande villkor:
- a) Inget annat stöd har mottagits för utrustningen från Interregfonderna eller de fonder som anges i [artikel 1.1 a] i förordning (EU) [new CPR].
 - b) Utrustningens pris är inte högre än det gängse priset på marknaden.
 - c) Utrustningen har de tekniska egenskaper som behövs för insatsen och uppfyller gällande normer och standarder.

Artikel 43

Kostnader för infrastruktur och bygg- och anläggningsarbeten

Kostnader för infrastruktur och bygg- och anläggningsarbeten ska endast omfatta följande:

- a) Förvärv av mark i enlighet med [artikel 58.1 c] i förordning (EU) [new CPR].
- b) Bygglov.
- c) Byggnadsmaterial.
- d) Arbetskraft.
- e) Specialuppdrag (t.ex. marksanering eller minröjning).

KAPITEL VI

Myndigheter, förvaltning, kontroll och revision inom Interregprogrammen

Artikel 44

Interregprogrammets myndigheter

1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram ska för tillämpningen av artikel [65] i förordning (EU) [new CPR] ange en enda förvaltande myndighet och en enda revisionsmyndighet.
2. Den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten ska vara belägna i samma medlemsstat.
3. När det gäller Peace-plus-programmet ska det särskilda programorganet på EU-nivå, när det anges som förvaltande myndighet, anses vara beläget i en medlemsstat.
4. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram får ange en europeisk gruppering för territoriellt samarbete som förvaltande myndigheten för det programmet.
5. När det gäller ett Interregprogram inom komponent 2B eller komponent 1 och där den senare omfattar långa gränsar med olika typer av utvecklingsutmaningar och behov får medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och

utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram fastställa delprogramområden.

6. Om den förvaltande myndigheten anger ett förmedlande organ inom ett Interregprogram i enlighet med artikel [65.3] i förordning (EU) [new CPR] ska det förmedlande organet utföra dessa uppgifter i fler än en deltagande medlemsstat eller, i tillämpliga fall, ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium.

Artikel 45

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Den förvaltande myndigheten för ett Interregprogram ska utföra de uppgifter som fastställs i artiklarna [66], [68] och [69] i förordning (EU) [new CPR], utom att välja ut de insatser som avses i artiklarna 66.1 a och 67 och att göra de utbetalningar till stödmottagarna som avses i artikel 68.1 b. Dessa uppgifter ska utföras inom hela det territorium som det programmet omfattar, med förbehåll för de undantag som anges i kapitel VIII i denna förordning.
2. Den förvaltande myndigheten ska efter samråd med medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier som deltar i Interregprogrammet inrätta ett gemensamt sekretariat med personal med hänsyn till programpartnerskapet.

Det gemensamma sekretariatet ska bistå den förvaltande myndigheten och övervakningskommittén när de utför sina respektive uppgifter. Det gemensamma sekretariatet ska också tillhandahålla information till potentiella stödmottagare om finansieringsmöjligheter inom Interregprogrammen samt bistå stödmottagare och partner vid genomförandet av insatserna.

3. Genom undantag från artikel [70.1 c] i förordning (EU) [new CPR] ska varje partner omvandla utgifter som betalats i annan valuta än euro till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken utgifterna lämnades in för kontroll till den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel [68.1 a] i den förordningen.

Artikel 46

Redovisningsfunktionen

1. Medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, de tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram får komma överens om arrangemang för utförandet av redovisningsfunktionen.
2. Redovisningsfunktionen ska bestå av de uppgifter som anges i artikel [70.1 a och b] i förordning (EU) [new CPR] och ska också omfatta de betalningar som görs av kommissionen och, som allmän regel, de betalningar som görs till den samordnande partnern i enlighet med [artikel 68.1 b] i förordning (EU) [new CPR].

Artikel 47

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. Revisionsmyndigheten för ett Interregprogram ska utföra de uppgifter som föreskrivs i denna artikel och i artikel 48 inom hela det territorium som omfattas av det Interregprogrammet, med förbehåll för de undantag som anges i kapitel VIII.

En deltagande medlemsstat får dock ange när revisionsmyndigheten ska åtföljas av en revisor från den deltagande medlemsstaten.

2. Revisionsmyndigheten för ett Interregprogram ska ha ansvaret att utföra systemrevisioner och insatsrevisioner i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar på ett effektivt sätt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta.
3. Om ett Interregprogram ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett gemensamt stickprov enligt artikel 48.1 ska revisionsmyndigheten utföra de insatsrevisioner som kommissionen väljer ut i syfte att ge kommissionen en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar på ett effektivt sätt.
4. Revisionsarbetet ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna revisionsstandarder.
5. Revisionsmyndigheten ska senast den 15 februari varje år efter räkenskapsårets utgång upprätta och överlämna ett årligt revisionsuttalande till kommissionen i enlighet med artikel [63.7] i förordning [FR-Omnibus] med hjälp av den mall som fastställs i bilaga [XVI] till förordning (EU) [new CPR] och på grundval av allt revisionsarbete som utförts, vilket ska omfatta var och en av följande komponenter:
 - a) Räkenskapernas fullständighet, sanningsenlighet och korrekthet.
 - b) Lagligheten och korrektheten i de utgifter som redovisats i de räkenskaper som lämnats till kommissionen.
 - c) Interregprogrammets förvaltnings- och kontrollsystem.

Om Interregprogrammet ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett stickprov i enlighet med artikel 48.1 ska det årliga revisionsuttalandet bara omfatta de komponenter som avses i första stycket leden a och c.

Tidsfristen den 15 februari får i undantagsfall förlängas av kommissionen till den 1 mars efter ett meddelande från den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndighet som berörs.

6. Revisionsmyndigheten ska senast den 15 februari varje år efter räkenskapsårets utgång upprätta och överlämna en årlig kontrollrapport till kommissionen i enlighet med artikel [63.5 b] i förordning [FR-Omnibus] med hjälp av den mall som fastställs i bilaga [XVII] till förordning (EU) [new CPR] och, till stöd för det revisionsuttalande som föreskrivs i punkt 5, med en sammanfattning av resultaten, inklusive en analys av systemfelens och systembristernas karaktär och omfattning, de korrigerande åtgärder som föreslagits och genomförts samt sammanlagd och kvarstående felprocent efter dessa åtgärder för de utgifter som tagits upp i de räkenskaper som överlämnats till kommissionen.
7. Om Interregprogrammet ingår i den population från vilken kommissionen väljer ut ett stickprov enligt artikel 48.1 ska revisionsmyndigheten upprätta en sådan årlig kontrollrapport som avses i punkt 6 och som uppfyller kraven i artikel [63.5 b] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] med hjälp av den mall som fastställs i bilaga [XVII] till förordning (EU) [new CPR] och som styrker det revisionsuttalande som föreskrivs i punkt 5.

Den rapporten ska innehålla en sammanfattning av resultaten, inklusive en analys av systemfelens och systembristernas karaktär och omfattning, de korrigerande åtgärder

som föreslagits och genomförts, resultaten av revisionsmyndighetens insatsrevisioner när det gäller det gemensamma stickprov som avses i artikel 48.1 samt de finansiella korrigeringar som Interregprogrammets myndigheter har tillämpat vid eventuella enskilda oriktigheter som revisionsmyndigheten upptäckt för dessa insatser.

8. Revisionsmyndigheten ska överlämna rapporterna om systemrevisioner till kommissionen så snart det kontradiktoriska förfarande som krävs med det berörda revisionsobjektet har avslutats.
9. Kommissionen och revisionsmyndigheten hålla regelbundna sammanträden minst en gång per år, om de inte kommit överens om något annat, i syfte att granska revisionsstrategin, den årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet, samordna sina revisionsplaner och revisionsmetoder och diskutera frågor som rör förbättring av förvaltnings- och kontrollsystemen.

Artikel 48 **Insatsrevision**

1. Kommissionen ska välja ut ett gemensamt stickprov av insatser (eller välja andra urvalsenheter) med hjälp av en statistisk urvalsmetod för de insatsrevisioner som revisionsmyndigheterna ska utföra för de Interregprogram som får stöd genom Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder med avseende på varje räkenskapsår.

Det gemensamma stickprovet ska vara representativt för alla Interregprogram som ingår i populationen.

Vid urvalet av det gemensamma stickprovet får kommissionen stratifiera grupperna i Interregprogrammen efter deras specifika risker.

2. Programmyndigheterna ska lämna den information som krävs för urvalet av ett gemensamt stickprov till kommissionen senast den 1 september efter varje räkenskapsårs utgång.

Den informationen ska lämnas i ett standardiserat elektroniskt format och den ska vara fullständig och överensstämmande med de utgifter som redovisats för kommissionen för referensräkenskapsåret.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av det krav på utförande av revision som avses i artikel 47.2 ska revisionsmyndigheterna för de Interregprogram som omfattas av det gemensamma stickprovet inte utföra några kompletterande insatsrevisioner inom dessa program, om inte detta begärs av kommissionen i enlighet med punkt 8 eller i de fall då en revisionsmyndighet har upptäckt specifika risker.
4. Kommissionen ska i god tid informera revisionsmyndigheterna för de berörda Interregprogrammen om det gemensamma stickprov som valts ut så att dessa myndigheter kan utföra insatsrevisioner, i regel, senast den 1 oktober efter varje räkenskapsårs utgång.
5. De berörda revisionsmyndigheterna ska lämna information om resultaten av dessa revisioner och om eventuella finansiella korrigeringar som gjorts med avseende på enskilda oriktigheter som upptäckts, senast i de årliga kontrollrapporter som ska lämnas till kommissionen i enlighet med artikel 47.6 och 47.7.
6. Efter sin bedömning av resultaten av de insatsrevisioner som valts ut i enlighet med punkt 1 ska kommissionen för sina egna revisionsändamål beräkna en total

extrapolerad felprocent med avseende på de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut.

7. Om den totala extrapolerade felprocent som avses i punkt 6 är högre än 2 % av de totala utgifter som redovisats för de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut ska kommissionen beräkna en total kvarstående felprocent, med beaktande av de finansiella korrigeringar som gjorts av Interregprogrammets respektive myndigheter när det gäller enskilda oriktigheter som upptäckts genom de insatsrevisioner som valts ut i enlighet med punkt 1.
8. Om den totala kvarstående felprocent som avses i punkt 7 är högre än 2 % av de totala utgifter som redovisats för de Interregprogram som ingår i den population från vilken det gemensamma stickprovet valdes ut ska kommissionen avgöra om det är nödvändigt att begära att revisionsmyndigheten för ett specifikt Interregprogram eller en grupp av Interregprogram som är mest berörda utföra kompletterande revisionsarbete i syfte att göra en ytterligare utvärdering av felprocenten samt bedöma de korrigerande åtgärder som krävs för de Interregprogram som berörs av de oriktigheter som upptäckts.
9. På grundval av bedömningen av resultaten av det kompletterande revisionsarbete som begärs i enlighet med punkt 8 får kommissionen begära att kompletterande finansiella korrigeringar görs för de Interregprogram som berörs av de oriktigheter som upptäckts. I sådana fall ska Interregprogrammets myndigheter göra de finansiella korrigeringar som begärts i enlighet med artikel [97] i förordning (EU) [new CPR].
10. Varje revisionsmyndighet för ett Interregprogram för vilket den information som avses i punkt 2 saknas, är ofullständig eller inte har lämnats in inom den tidsfrist som fastställs i punkt 2 första stycket ska göra ett separat urval för respektive Interregprogram i enlighet med artikel [73] i förordning (EU) [new CPR]).

KAPITEL VII

Ekonomisk förvaltning

Artikel 49

Utbetalningar och förfinansiering

1. Stödet från Eruf och, i tillämpliga fall, från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder till varje Interregprogram ska betalas ut i enlighet med artikel 46.2 till ett enda konto utan nationella underkonton.
2. Kommissionen ska betala ut förfinansiering som grundas på det sammanlagda stödet från varje Interregfond i enlighet med vad som fastställs i beslutet om godkännande av varje Interregprogram enligt artikel 18, med förbehåll för tillgängliga medel, i årliga delbetalningar på följande sätt och före den 1 juli under åren 2022–2026, eller, under det år beslutet om godkännande antas, dock senast 60 dagar efter antagandet av beslutet:
 - a) 2021: 1 %.
 - b) 2022: 1 %.
 - c) 2023: 1 %.
 - d) 2024: 1 %.

- e) 2025: 1 %.
 - f) 2026: 1 %.
3. Om Interregprogrammen för externt gränsöverskridande samarbete får stöd genom Eruf och IPA III-anlagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anlagen för gränsöverskridande samarbete ska förfinansieringen för alla fonder som stöder ett sådant Interregprogram betalas ut i enlighet med förordning (EU) [IPA III] eller förordning (EU) [NDICI] eller i enlighet med någon akt som antas med stöd av dessa.

Förfinansieringsbeloppet får vid behov betalas ut i två delbetalningar i enlighet med budgetbehoven.

Hela det belopp som utbetalas som förfinansiering ska återbetalas till kommissionen om ingen betalningsansökan inom Interregprogrammen för gränsöverskridande samarbete inkommit inom 24 månader från dagen för kommissionens första delbetalning av förfinansieringsbeloppet. En sådan återbetalning ska utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål och ska inte medföra någon sänkning av stödet från Eruf, IPA III-anlagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anlagen för gränsöverskridande samarbete till programmet.

Artikel 50

Återkrav

1. Den förvaltande myndigheten ska se till att alla belopp som har utbetalats till följd av en oriktighet återkrävs från den samordnande eller enda partnern. Parterna ska återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den samordnande partnern.
2. Om den samordnande partnern inte kan utverka en återbetalning från andra partner eller om den förvaltande myndigheten inte kan utverka en återbetalning från den samordnande eller enda partnern, ska den medlemsstat eller det tredjeland, partnerland eller utomeuropeiska land eller territorium på vars territorium den berörda partnern finns eller, i fråga om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete, är registrerad till den förvaltande myndigheten återbetala alla belopp som utbetalats felaktigt till den partnern. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att de berörda beloppen återbetalas till unionens allmänna budget, i enlighet med den ansvarsfördelning mellan de deltagande medlemsstaterna, tredjeländerna, partnerländerna eller de utomeuropeiska länderna och territorierna som fastställs i Interregprogrammet.
3. När medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet har återbetalat eventuella belopp som utbetalats felaktigt till en partner får den/det fortsätta eller inleda ett indrivningsförfarande mot den partnern enligt dess nationella lagstiftning. Om indrivningen ger resultat får medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet användas dessa belopp för den nationella medfinansieringen av det berörda Interregprogrammet. Medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet ska inte ha några rapporteringskyldigheter gentemot programmyndigheterna, övervakningskommittén eller kommissionen när det gäller sådan nationell indrivning.
4. Om en medlemsstat eller ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium inte har återbetalat eventuella belopp som utbetalats felaktigt till en partner till den förvaltande myndigheten i enlighet med punkt 3, ska dessa belopp bli

föremål för ett betalningskrav som utfärdas av den delegerade utanordnaren, och som om möjligt ska verkställas genom avräkning mot de belopp som ska betalas till medlemsstaten, tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet enligt påföljande utbetalningar till samma Interregprogram eller, för ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium, enligt påföljande utbetalningar till programmen inom ramen för något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder. Ett sådant återkrav ska inte utgöra en finansiell korrigerande och ska inte minska stödet från Eruf eller något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder till respektive Interregprogram. Det återvunna beloppet ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [177.3] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus].

KAPITEL VIII

Tredjeländers, partnerländers eller utomeuropeiska länders och territoriers deltagande i Interregprogram med delad förvaltning

Artikel 51

Tillämpliga bestämmelser

Kapitlen I–VII och kapitel X ska tillämpas på tredjeländers, partnerländers och utomeuropeiska länders eller territoriers deltagande i Interregprogram i enlighet med de särskilda bestämmelser som fastställs i detta kapitel.

Artikel 52

Interregprogrammets myndigheter och deras uppgifter

1. De tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram ska antingen tillåta den förvaltande myndigheten för det programmet att utföra sina uppgifter inom sina respektive territorier eller ange en nationell myndighet som kontaktpunkt för den förvaltande myndigheten eller en nationell kontrollant med uppgift att utföra förvaltningskontroller i enlighet med artikel [68.1 a] i förordning (EU) [new CPR] inom sina respektive territorier.
2. De tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram ska antingen tillåta revisionsmyndigheten för det programmet att utföra sina uppgifter inom sina respektive territorier eller ange en revisionsmyndighet eller ett revisionsorgan på nationell nivå som är funktionellt oberoende av den nationella myndigheten.
3. De tredjeländer, partnerländer och utomeuropeiska länder eller territorier som deltar i ett Interregprogram ska avdela personal till det gemensamma sekretariatet för det programmet eller inrätta en filial inom sina respektive territorier, eller bådadera.
4. Den nationella myndighet eller det nationella organ som motsvarar den person med ansvar för kommunikation som föreskrivs i artikel 35.1 ska stödja den förvaltande myndigheten och parterna i respektive tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium när det gäller de uppgifter som föreskrivs i artikel 35.2–35.7.

Artikel 53
Förvaltningsmetoder

1. De Interregprogram för externt gränsöverskridande samarbete som får stöd både genom Eruf och genom IPA III-anslagen för gränsöverskridande samarbete eller NDICI-anslagen för gränsöverskridande samarbete ska genomföras genom delad förvaltning, både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller partnerländer.

Peace-plus-programmet ska genomföras genom delad förvaltning både i Irland och i Förenade kungariket.

2. De Interregprogram inom komponenterna 2 och 4 i vilka bidrag från Eruf kombineras med bidrag från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska genomföras genom delad förvaltning, både i medlemsstaterna och i de deltagande tredjeländerna eller partnerländerna eller, när det gäller komponent 3, i det eventuella utomeuropeiska landet eller territoriet, oberoende av om landet eller territoriet får stöd genom ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder.

3. De Interregprogram inom komponent 3 i vilka bidrag från Eruf kombineras med bidrag från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska genomföras på något av följande sätt:

- a) Genom delad förvaltning både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier.
- b) Genom delad förvaltning bara i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier när det gäller Eruf-utgifter utanför unionen för en eller flera insatser, medan bidragen från ett eller flera av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska förvaltas genom indirekt förvaltning.
- c) Genom indirekt förvaltning både i medlemsstaterna och i eventuella deltagande tredjeländer eller utomeuropeiska länder och territorier.

Om ett Interregprogram inom komponent 3 helt eller delvis genomförs genom indirekt förvaltning ska artikel 60 tillämpas.

Artikel 54
Stödberättigande

1. Genom undantag från artikel [57.2] i förordning (EU) [new CPR] ska utgifter vara bidragsberättigande för ett bidrag från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder om den har uppkommit hos en partner eller den privata partnern i offentlig-privata partnerskap vid förberedelser för och genomförandet av Interreginsatser från och med den 1 januari 2021 och har betalats efter det datum då finansieringsavtalet med respektive tredjeländ, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium ingicks.

Utgifter för tekniskt stöd som förvaltas av programmyndigheter i en medlemsstat ska dock vara stödberättigande från och med den 1 januari 2021, även när de betalas för åtgärder som genomförs till förmån för tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier.

2. Om man i ett Interregprogram väljer ut insatser på grundval av ansökningsomgångar får dessa ansökningsomgångar omfatta ansökningar om bidrag från unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder, även när de offentliggörs före undertecknandet av det relevanta finansieringsavtalet, och insatserna får redan väljas ut före dessa datum.

Den förvaltande myndigheten får dock inte tillhandahålla det dokument som föreskrivs i artikel 22.6 före dessa datum.

Artikel 55

Storskaliga infrastrukturprojekt

1. Interregprogram i detta avsnitt får stödja storskaliga infrastrukturprojekt som består av insatser som omfattar en rad bygg- och anläggningsarbeten, verksamheter eller tjänster avsedda att fylla en odelbar funktion av specifik karaktär med tydligt fastställda mål av gemensamt intresse i syfte att göra investeringar som leder till gränsöverskridande effekter och fördelar och där en budgetandel på minst 2 500 000 euro anslås till förvärv av infrastruktur.
2. Varje stödmottagare som genomför ett storskaligt infrastrukturprojekt eller en del av ett sådant projekt ska följa tillämpliga regler för offentlig upphandling.
3. Om urval av ett eller flera storskaliga projekt står på dagordningen för ett möte i övervakningskommittén eller, i tillämpliga fall, styrkommittén ska den förvaltande myndigheten överlämna en projektbeskrivning för varje sådant projekt till kommissionen senast två månader före mötesdagen. Projektbeskrivningen ska vara högst tre sidor lång och ska innehålla uppgift om namn, plats, budget, samordnande partner och övriga partner samt om de huvudsakliga projektmålen och projektresultaten. Om en projektbeskrivning för ett eller flera storskaliga projekt inte överlämnas till kommissionen inom den tidsfristen får kommissionen begära att övervakningskommitténs eller styrkommitténs ordförande tar bort de berörda projekten från dagordningen för mötet.

Artikel 56

Upphandling

1. Om genomförandet av en insats kräver att en stödmottagare handlar upp tjänster, varor eller bygg- och anläggningsarbeten och ingår ett uppdragsavtal ska följande regler tillämpas:
 - a) Om stödmottagaren är en upphandlande myndighet eller en upphandlande enhet i den mening som avses i den unionslagstiftning som är tillämplig på upphandlingsförfaranden ska myndigheten eller enheten tillämpa de nationella lagar och andra författningar som antagits i samband med unionslagstiftningen.
 - b) Om stödmottagaren är en offentlig myndighet i ett partnerland inom ramen för IPA III eller NDICI vars medfinansiering överförs till den förvaltande myndigheten får den offentliga myndigheten tillämpa nationella lagar och andra författningar, under förutsättning att finansieringsavtalet medger detta och att kontraktet tilldelas det anbud som ger bäst valuta för pengarna eller, om det är lämpligt, det anbud som erbjuder det lägsta priset, med undvikande av intressekonflikter.

2. Vid upphandling av andra varor, bygg- och anläggningsarbeten eller tjänster än sådana som avses i punkt 1 ska upphandlingsförfarandena i artiklarna [178] och [179] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] och i kapitel 3 i bilaga I (punkterna 36–41) till den förordningen tillämpas.

Artikel 57

Ekonomisk förvaltning

Kommissionens beslut om godkännande av Interregprogram som också får stöd genom något av unionens finansieringsinstrument för externa åtgärder ska uppfylla de krav som är nödvändiga för att det ska utgöra ett finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel [110.2] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus].

Artikel 58

Ingående av finansieringsavtal vid delad förvaltning

1. I syfte att genomföra ett Interregprogram i ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium i enlighet med artikel [112.4] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] ska ett finansieringsavtal ingås mellan kommissionen som företrädare för unionen och varje deltagande tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium företrädare i enlighet med deras nationella lagstiftning.
2. Alla finansieringsavtal ska ingås senast den 31 december året efter det år då det första budgetåtagandet gjordes och de ska anses ha ingåtts den dag då den sista parten har undertecknat avtalet.
Alla finansieringsavtal ska träda i kraft antingen den dag då
 - a) den sista parten har undertecknat avtalet, eller
 - b) tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet har avslutat det förfarande som krävs för ratificering enligt dess nationella lagstiftning och har informerat kommissionen.
3. Om ett Interregprogram omfattar flera tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder eller territorier ska minst ett finansieringsavtal undertecknas av båda parter före den dagen. Övriga tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier får underteckna sina respektive finansieringsavtal senast den 30 juni det andra året efter det att det första budgetåtagandet gjordes.
4. Den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten för det relevanta Interregprogrammet
 - a) får antingen också underteckna finansieringsavtalet, eller
 - b) ska samma dag underteckna ett genomförandeavtal med varje tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land och territorium som deltar i det Interregprogrammet, med uppgift om de ömsesidiga rättigheterna och skyldigheterna när det gäller programmets genomförande och ekonomiska förvaltning.

När den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten överlämnar en undertecknad kopia av finansieringsavtalet eller en kopia av genomförandeavtalet till kommissionen ska den också, som ett separat dokument,

sända en förteckning över planerade storskaliga infrastrukturprojekt enligt definitionen i artikel 55, med uppgift om namn, plats, budget och samordnande partner för projekten.

5. Ett genomförandeavtal som undertecknats i enlighet med punkt 4 b ska åtminstone innehålla bestämmelser om följande:
 - a) Närmare bestämmelser om betalningar.
 - b) Ekonomisk förvaltning.
 - c) Redovisning.
 - d) Rapporteringsskyldigheter.
 - e) Granskning, kontroll och revision.
 - f) Oriktigheter och återkrav.
6. Om den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten för Interregprogrammet beslutar att underteckna finansieringsavtalet i enlighet med punkt 4 a, ska det finansieringsavtalet anses utgöra ett verktyg för genomförande av unionens budget i enlighet med budgetförordningen, och inte något sådant internationellt avtal som avses i artiklarna 216–219 i EUF-fördraget.

Artikel 59

Andra bidrag än medfinansiering från tredjeländer, partnerländer eller utomeuropeiska länder och territorier

1. Om ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium överför ett ekonomiskt bidrag till den förvaltande myndigheten till Interregprogrammet som inte utgörs av dess medfinansiering av unionens stöd till Interregprogrammet, ska reglerna för det ekonomiska bidraget anges i följande dokument:
 - a) Om medlemsstaten undertecknar finansieringsavtalet i enlighet med artikel 58.4 a, i ett separat genomförandeavtal som undertecknas antingen mellan den medlemsstat som fungerar som värd för den förvaltande myndigheten och tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet eller direkt mellan den förvaltande myndigheten och den behöriga myndigheten i tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet.
 - b) Om medlemsstaten undertecknar ett genomförandeavtal i enlighet med artikel 58.4 b, antingen
 - i) i en separat del av det genomförandeavtalet, eller
 - ii) i ett kompletterande genomförandeavtal som undertecknas av samma parter som avses i led a.

Vid tillämpningen av första stycket led b i får avsnitten i genomförandeavtalet, i tillämpliga fall, omfatta både det överförda ekonomiska bidraget och unionens stöd till Interregprogrammet.
2. Ett genomförandeavtal enligt punkt 1 ska åtminstone omfatta de aspekter som gäller den medfinansiering från tredjelandet, partnerlandet eller det utomeuropeiska landet eller territoriet som anges i artikel 58.5.

I avtalet ska dessutom följande anges:

- a) Beloppet på det kompletterande ekonomiska bidraget.
 - b) Medfinansieringens avsedda användning och villkoren för dess användning, inklusive villkoren för ansökningar om det kompletterande bidraget.
3. När det gäller Peace-plus-programmet ska Förenade kungarikets ekonomiska bidrag till unionens verksamhet i form av sådana externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i [artikel 21.2 e] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] ingå i budgetanslagen för rubrik 2 (Sammanhållning och värden), under underrubriken ”Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning”.

Bidraget ska vara föremål för ett särskilt finansieringsavtal med Förenade kungariket i enlighet med artikel 58. Kommissionen och Förenade kungariket samt Irland ska vara parter i detta särskilda finansieringsavtal.

Det ska undertecknas innan programmet börjar genomföras så att det särskilda programorganet på EU-nivå kan tillämpa all unionslagstiftning vid genomförandet av programmet.

KAPITEL IX

Särskilda bestämmelser för direkt eller indirekt förvaltning

Artikel 60

De yttersta randområdenas samarbete

1. Om ett Interregprogram inom komponent 3 helt eller delvis genomförs genom indirekt förvaltning i enlighet med artikel 53.3 b eller c ska genomförandeuppgifterna anförtros ett eller flera av de organ som anges i [artikel 62.1 första stycket led c] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus], särskilt ett organ som finns i den deltagande medlemsstaten, inklusive den förvaltande myndigheten för det berörda Interregprogrammet.
2. I enlighet med artikel [154.6 c] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] får kommissionen besluta att inte kräva en sådan förhandsbedömning som avses i artikel 154.3 och 154.4 i samma förordning om de uppgifter som rör budgetgenomförandet och som avses i artikel [62.1 första stycket led c] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] anförtros en förvaltande myndighet i ett sådant Interregprogram för de yttersta randområdena som fastställs i enlighet med artikel 37.1 i denna förordning och i enlighet med artikel [65] i förordning (EU) [new CPR].
3. Om de uppgifter som rör budgetgenomförandet och som avses i artikel [62.1 första stycket led c] i förordning [FR-Omnibus] anförtros en organisation i en medlemsstat ska artikel [157] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] tillämpas.
4. Om ett program eller en åtgärd som medfinansieras av ett eller flera finansieringsinstrument för externa åtgärder genomförs av ett tredjeland, partnerland eller utomeuropeiskt land eller territorium eller av något av de andra organ som anges i [artikel 62.1 första stycket led c] i förordning (EU, Euratom) [FR-Omnibus] eller som avses i förordning (EU) [NDICI] eller rådets beslut [OCT Decision] eller bådadera, ska de relevanta bestämmelserna för dessa instrument tillämpas, särskilt avdelning II kapitlen I, III och V i förordning (EU) [NDICI].

Artikel 61
Interregionala innovationsinvesteringar

Eruf får på kommissionens initiativ stödja interregionala innovationsinvesteringar enligt artikel 3.5 som sammanför forskare, företag, civilsamhället och offentliga förvaltningar som medverkar i strategier för smart specialisering som upprättats på nationell eller regional nivå.

KAPITEL X
Slutbestämmelser

Artikel 62
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.6 ska ges till kommissionen för en period från och med den [*as of one day after its publication = date of entry into force*] till och med den 31 december 2027.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 63
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats i enlighet med artikel [108.1] i förordning (EU) [new CPR]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 64
Övergångsbestämmelser

Förordning (EU) nr 1299/2013 och varje akt som antagits i enlighet med denna ska fortsätta att tillämpas på program och insatser som får stöd genom Eruf under programperioden 2014–2020.

Artikel 65
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande